

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

17 juillet 2003

SESSION EXTRAORDINAIRE 2003

PROPOSITION DE LOI**modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la
protection de la jeunesse**(déposée par Mme Muriel Gerken et
M. Thierry Giet)
_____**SOMMAIRE**

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	13
4. Annexe	22

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

17 juli 2003

BUITENGEWONE ZITTING 2003

WETSVOORSTEL**tot wijziging van de wet van 8 april 1965
betreffende de jeugdbescherming**(ingediend door mevrouw Muriel Gerken en
de heer Thierry Giet)
_____**INHOUD**

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	13
4. Bijlage	22

<i>cdH</i>	: <i>Centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	: <i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	: <i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	: <i>Front National</i>
<i>MR</i>	: <i>Mouvement Réformateur</i>
<i>N-VA</i>	: <i>Nieuw - Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	: <i>Parti socialiste</i>
<i>SP.a - SPIRIT</i>	: <i>Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	: <i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	: <i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
<i>DOC 50 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	<i>DOC 50 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (sur papier vert)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum (witte kaft)</i>	<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i> <i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i> <i>Bestellingen :</i> <i>Natieplein 2</i> <i>1008 Brussel</i> <i>Tel. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.deKamer.be</i> <i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>Commandes :</i> <i>Place de la Nation 2</i> <i>1008 Bruxelles</i> <i>Tél. : 02/ 549 81 60</i> <i>Fax : 02/549 82 74</i> <i>www.laChambre.be</i> <i>e-mail : publications@laChambre.be</i>
--	---

RÉSUMÉ

Les auteurs de la présente proposition entendent apporter différentes modifications à la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse. Relevons notamment des mesures alternatives à l'action protectionnelle, l'élargissement du nombre de conditions que le juge de la jeunesse peut imposer au mineur dans le cadre d'une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, l'obligation de motivation substantielle des mesures prises par le juge ou le tribunal de la jeunesse ou encore des conditions complémentaires pour le placement du mineur en institution publique de protection de la jeunesse.

SAMENVATTING

De indieners van dit wetsvoorstel wensen verscheidene wijzigingen aan te brengen in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming. Daarbij gaat het inzonderheid om de alternatieve maatregelen ter vervanging van de vordering tot bescherming, de uitbreiding van het aantal voorwaarden dat de jeugdrechter de minderjarige in het raam van een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding kan opleggen, de verplichte grondige inhoudelijke motivering van de door de rechter of de jeugdrechtbank genomen maatregelen, of nog de aanvullende maatregelen die worden genomen om de minderjarige in een overheidsinstelling voor jeugdbescherming te plaatsen.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La présente proposition de loi reprend le texte de la proposition de loi DOC 50 2448/001.

La présente proposition de loi consacre des mesures alternatives à l'action protectionnelle. Elle confère au procureur du Roi le pouvoir de renoncer à saisir le tribunal de la jeunesse de cette action moyennant la proposition faite au mineur d'effectuer une prestation ou de respecter plusieurs conditions. Parmi les mesures que le procureur du Roi peut proposer au mineur, figure la médiation réparatrice.

Le processus de médiation se fera sous la responsabilité d'un service social. Si cette dernière aboutit à un accord respecté par toutes les parties, elle entraînera l'extinction de l'action protectionnelle, à l'instar de la médiation pénale qui constitue une voie d'extinction de l'action publique.

Le texte de loi élargit également le nombre de conditions que le juge de la jeunesse peut imposer au mineur dans le cadre d'une mesure de garde, de préservation ou d'éducation. Il introduit de nouvelles conditions parmi lesquelles la médiation réparatrice. Dans ce cadre, la médiation ne constitue plus une mesure alternative à la saisine du tribunal de la jeunesse mais bien, au contraire, une mesure complémentaire à une autre mesure de garde, de préservation ou d'éducation prononcée par le juge ou le tribunal de la jeunesse. Le cumul d'une mesure et d'une condition complémentaire est possible tant au provisoire qu'au fond. S'agissant en particulier de la prestation éducative ou philanthropique, elle ne peut être cumulée à une mesure de garde provisoire que si le mineur y a donné son consentement et s'il a reconnu la matérialité des faits.

Une obligation de motivation substantielle des mesures prises par le juge ou le tribunal de la jeunesse est introduite. Il s'agit ici de renforcer le caractère personnalisé et adéquat des mesures prises à l'égard des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, en obligeant le juge à prendre effectivement une série de critères en considération lorsqu'il se prononce sur le sort du mineur.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van wetsvoorstel DOC 50 2448/001.

Dit wetsvoorstel verankert alternatieve voorstellen ter vervanging van de vordering tot bescherming. Het verleent de procureur des Konings de bevoegdheid om ervan af te zien de jeugdrechtbank voor die vordering aan te zoeken; in dat geval wordt de minderjarige voorgesteld een bepaalde prestatie te leveren of verscheidene voorwaarden na te leven. Een van de maatregelen die de procureur des Konings aan de minderjarige kan voorstellen, is de herstelbemiddeling.

Het verloop van de bemiddelingsprocedure zal onder de verantwoordelijkheid van een sociale dienst ressorteren. Zo die bemiddeling leidt tot een door alle partijen nageleefd akkoord, zal zulks, naar analogie van de strafbemiddeling – een middel tot uitdoving van de strafvordering – tot de uitdoving van de vordering tot bescherming leiden.

De wettekst voorziet tevens in meer voorwaarden die de jeugdrechter de minderjarige kan opleggen in het raam van een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding. De tekst stelt een aantal nieuwe voorwaarden in, waaronder de herstelbemiddeling. In dat raam zij gesteld dat de bemiddeling niet langer een alternatieve maatregel is, ter vervanging van de aanhangigmaking van de zaak bij de jeugdrechtbank; het gaat integendeel om een maatregel ter aanvulling van een andere, door de rechter of de jeugdrechtbank uitgesproken maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding. Zowel provisorisch als ten gronde is het samengaan van een maatregel met een aanvullende voorwaarde mogelijk. Het leveren van prestaties van opvoedkundige of filantropische aard in het bijzonder kan alleen samengaan met een voorlopige maatregel van bewaring zo de minderjarige daarmee heeft ingestemd en zo hij de materiële feiten heeft toegegeven.

Er wordt voorzien in de instelling van een verplichting tot grondige inhoudelijke motivering van de door de rechter of de jeugdrechtbank genomen maatregelen. Daarbij ligt het in de bedoeling de maatregelen die werden genomen ten opzichte van de minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, een sterker op de persoon afgestemde en meer efficiënte invulling te geven, door de rechter ertoe te verplichten daadwerkelijk een reeks criteria in aanmerking te nemen wanneer hij zich moet uitspreken over wat er met de minderjarige moet gebeuren.

Une obligation de faire procéder à un rapport évaluatif relatif au mineur est imposée au juge de la jeunesse préalablement au prononcé d'une mesure provisoire.

La proposition pose le principe selon lequel les mineurs privés de liberté doivent être séparés des adultes détenus. Un tempérament est toutefois prévu lorsque la sécurité du mineur ou celles d'autres personnes l'exige. Un avis de privation de liberté du mineur sera désormais communiqué aux personnes qui ont la garde du mineur.

Des conditions complémentaires sont imposées pour le placement du mineur en institution publique de protection de la jeunesse. Ces conditions sont calquées sur les conditions de validité du mandat d'arrêt et de la détention préventive.

L'interdiction actuelle de communiquer les éléments du dossier relatif à la personnalité et au milieu du mineur à la partie civile n'est plus absolue. La proposition de loi confère au juge de la jeunesse la possibilité d'ordonner la communication d'une partie de ces éléments à l'avocat de la partie civile lorsqu'il estime que cette communication est indispensable à l'exercice des droits de la défense de cette partie.

La procédure et les effets du dessaisissement sont modifiés. Il s'agit d'abord d'accélérer la procédure de dessaisissement en imposant des délais pour la communication du rapport de l'examen médico-psychologique du service compétent au juge, du juge au ministère public et pour la citation en vue de dessaisissement. Il s'agit ensuite de donner compétence aux juridictions de droit commun à compter du moment où un mineur a fait l'objet d'une décision de dessaisissement définitive et non plus à compter de la décision définitive de condamnation du mineur par la juridiction de droit commun.

Voor de jeugdrechter geldt tevens de verplichting om, vooraleer hij een voorlopige maatregel uitspreekt, een evaluatieverslag over de minderjarige te laten opstellen.

Het wetsvoorstel poneert dus het principe waarbij de minderjarigen wier vrijheid wordt ontnomen, van de volwassen gedetineerden moeten worden gescheiden. Die maatregel kan evenwel worden afgezwakt zo de veiligheid van de minderjarige of die van andere personen zulks vereist. Voortaan zal een vrijheidsberoving van de minderjarige worden gemeld aan de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben.

Een aantal bijkomende voorwaarden wordt opgelegd voor het plaatsen van de minderjarige in een overheidsinstelling voor jeugdbescherming. Die voorwaarden zijn een afspiegeling van de voorwaarden inzake de geldigheid van het aanhoudingsbevel en van de voorlopige hechtenis.

Er zou niet langer een absoluut verbod gelden om die elementen uit het dossier die betrekking hebben op de persoonlijkheid en op het milieu van de minderjarige mee te delen aan de burgerlijke partij. Het wetsvoorstel verleent de jeugdrechter de mogelijkheid om te gelasten een deel van die informatie aan de advocaat van de burgerlijke partij mee te delen zo hij van oordeel is dat die informatieverstrekking absoluut noodzakelijk is voor de uitoefening van de rechten van verdediging van die partij.

De procedure inzake de onttrekking alsmede de gevolgen daarvan worden gewijzigd. Daarbij is het eerst en vooral zaak de onttrekkingsprocedure te versnellen. Voor de overzending van het verslag van het psycho-medisch onderzoek van de bevoegde dienst aan de rechter en van de rechter aan het openbaar ministerie, alsmede voor de dagvaarding met het oog op de onttrekking, wordt aldus in bepaalde verplicht na te komen termijnen voorzien. Vervolgens ligt het in de bedoeling de gemeenrechtelijke rechtscolleges de bevoegdheid te verlenen om de desbetreffende periode te laten ingaan op het tijdstip waarop in verband met een minderjarige een beslissing tot definitieve onttrekking werd genomen, en niet langer op het tijdstip waarop die rechtbank de eindbeslissing tot veroordeling van de minderjarige heeft genomen.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Le texte proposé règle une matière soumise à la procédure bicamérale obligatoire.

Art. 2

Cette disposition confère au procureur du Roi la possibilité de mettre provisoirement en suspens la mise en mouvement de l'action protectionnelle et d'y substituer une proposition faite au mineur de respecter une mesure alternative.

L'alinéa 1er du nouvel article 36ter énumère les différentes mesures que le procureur du Roi peut prendre à l'égard du mineur : rappel à la loi, indemnisation des dommages, médiation réparatrice, formation, programme de sensibilisation, traitement médical ou thérapie adéquate.

L'alinéa 2 du même article prévoit la convocation du mineur par le procureur du Roi. Il garantit au mineur le droit d'être assisté par un avocat et prescrit également que les personnes qui ont la garde du mineur sont informées de cette convocation.

L'alinéa 3 du même article énonce les conditions dans lesquelles le procureur du Roi peut recourir aux mesures « alternatives » à la saisine du tribunal de la jeunesse.

L'alinéa 4 impose au procureur du Roi, dans le cadre des mesures alternatives à l'action protectionnelle, de s'en référer au service social compétent.

L'alinéa 5 concerne la mesure particulière de médiation réparatrice. Dans le cadre de la mise en œuvre de cette modalité, la victime et les personnes qui ont la garde du mineur ont le droit de bénéficier de l'assistance d'un avocat. Le service social compétent pour mettre en œuvre le processus de médiation doit rendre compte au procureur du Roi des évolutions de la médiation.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Artikel 1

De voorgestelde tekst regelt een aangelegenheid waarop de verplicht bicamerale procedure van toepassing is.

Art. 2

Deze bepaling verleent de procureur des Konings de mogelijkheid om het opstarten van de vordering tot bescherming voorlopig op te schorten en te vervangen door een aan de minderjarige aangereikt voorstel om een alternatieve maatregel na te leven.

Het eerste lid van artikel 36ter(*nieuw*) van de wet van 8 april 1965 geeft een opsomming van de diverse maatregelen die de procureur des Konings ten opzichte van de minderjarige kan nemen: de terechtwijzing, het betalen van een schadevergoeding, de herstelbemiddeling, het volgen van een opleiding, het doorlopen van een sensibiliseringsprogramma dan wel het volgen van een medische behandeling of een efficiënte therapie.

Het tweede lid van hetzelfde artikel voorziet in de dagvaarding van de minderjarige door de procureur des Konings. Het waarborgt de minderjarige het recht om door een advocaat te worden bijgestaan; het bepaalt tevens dat de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, over die dagvaarding worden ingelicht.

Het derde lid van hetzelfde artikel bepaalt de voorwaarden waaronder de procureur des Konings, in de plaats van zich tot de jeugdrechtbank te wenden, een beroep op de zogenaamde «alternatieve» maatregelen mag doen.

Het vierde lid verplicht de procureur des Konings ertoe om, in het raam van maatregelen ter vervanging van de vordering tot bescherming, het advies van de bevoegde sociale dienst in te winnen.

Het vijfde lid heeft betrekking op de bijzondere maatregel van de herstelbemiddeling. Voor de concrete invulling van die maatregel hebben het slachtoffer en de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, het recht te worden bijgestaan door een advocaat. De sociale dienst die bevoegd is om de bemiddelingsprocedure op te starten, moet aan de procureur des Konings verslag uitbrengen van de wijze waarop de bemiddeling evolueert.

Enfin, si la médiation débouche effectivement sur un accord entre les parties et que les conditions imposées par cet accord sont respectées, le procureur du Roi dresse alors un procès-verbal qui éteint l'action protectionnelle. Dans le cas contraire, le procureur du Roi pourra exercer l'action ou y renoncer en vertu du principe de l'opportunité des poursuites.

Art. 3

L'article 37 de la loi du 8 avril 1965 est modifié à trois niveaux. Premièrement, l'introduction d'une nouvelle mesure qui consiste à soumettre le mineur à la surveillance d'un éducateur référent.

Deuxièmement, un § 2bis est inséré. Son premier alinéa prévoit que pour toutes les mesures de garde, de préservation et d'éducation, excepté la réprimande, le tribunal de la jeunesse, peut imposer aux mineurs ayant commis un fait qualifié infraction, une ou plusieurs conditions, et ce, sous la surveillance du service social compétent.

Les conditions prévues actuellement à l'article 37 dans le cadre de la mesure de maintien du mineur dans son milieu sont reprises : fréquentation scolaire, prestation éducative ou philanthropique, directives pédagogiques ou médicales. Mais, la proposition en ajoute d'autres : suivi d'une formation et/ou d'un programme de sensibilisation, médiation réparatrice, participation à des activités sportives, sociales ou culturelles, autres conditions indéterminées mais ponctuelles.

Le second alinéa du § 2bis nouveau précise qu'au cours de la médiation réparatrice – au titre ici de condition cumulative à une mesure de garde, de préservation, et d'éducation – les parties peuvent se faire assister par un avocat. Comme dans l'hypothèse où la médiation intervient au titre d'alternative à la saisine du tribunal de la jeunesse, c'est le service social compétent qui se charge de la mise en œuvre de la médiation et en informe le tribunal de la jeunesse.

Enfin, troisièmement, un § 2ter est introduit. Ce dernier consacre une obligation de motivation substantielle des mesures de garde, d'éducation et de protection prises par le tribunal de la jeunesse. Dorénavant, les décisions du tribunal devront être motivées en rencontrant les critères suivants : la personnalité et le degré de maturité du mineur, la nature des faits, l'exis-

Leidt de bemiddeling ten slotte daadwerkelijk tot een overeenkomst tussen de partijen, en worden de in die overeenkomst vervatte voorwaarden ook nageleefd, dan stelt de procureur des Konings een proces-verbaal op dat de vordering tot bescherming uitdooft. In het andere geval kan de procureur des Konings de vordering alsnog instellen dan wel daarvan afzien, conform het principe van de opportuniteit van de vervolging.

Art. 3

Artikel 37 van de wet wordt op drie punten gewijzigd. Ten eerste wordt een nieuwe maatregel ingesteld die erin bestaat de minderjarige te onderwerpen aan het toezicht van een opvoeder die terzake als referentiepersoon fungeert.

Ten tweede wordt een § 2bis ingevoegd, waarvan het eerste lid bepaalt dat de jeugdrechtbank voor alle maatregelen van bewaring, behoeding of opvoeding – met uitzondering van de berisping – de minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, een of meer voorwaarden kan opleggen waarop de bevoegde sociale dienst toezicht uitoefent.

De in het vigerende artikel 37 vervatte voorwaarden inzake het behoud van de minderjarige in zijn milieu, worden overgenomen: het schoolbezoek, het leveren van een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard, de inachtneming van pedagogische of medische richtlijnen. Maar het wetsvoorstel voegt er een aantal andere toe: het volgen van een opleiding en/of van een sensibiliseringsprogramma, herstelbemiddeling, deelname aan sociale, culturele of sportactiviteiten, een aantal andere niet nader bepaalde maar specifieke voorwaarden.

In het tweede lid van § 2bis (nieuw) wordt gepreciseerd dat de partijen zich tijdens de herstelbemiddeling - die *in casu* wordt beschouwd als een cumulatieve voorwaarde die samengaat met een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding - kunnen laten bijstaan door een advocaat. Zoals in de hypothese waarin de bemiddeling een alternatief vormt voor een procedure voor de jeugdrechtbank, zorgt de bevoegde sociale dienst voor de bemiddeling en stelt hij de jeugdrechtbank daarvan in kennis.

Tot slot wordt een § 2ter ingevoegd. Die paragraaf behelst de verplichting dat de door de jeugdrechtbank genomen maatregelen van bewaring, behoeding of opvoeding substantieel met redenen moeten worden omkleed. Voortaan zullen de beslissingen van de jeugdrechtbank aan de hand van de volgende criteria moeten

tence de moyens de traitement, de programmes d'éducation ou d'autres ressources et le bénéfice que pourrait en retirer le mineur, les mesures antérieurement prises à l'égard du mineur et son comportement au cours de l'exécution de ces dernières, la sécurité du mineur, et enfin, la sécurité publique.

Art. 4

L'article 37*bis* de la loi est rétabli. Il est prévu que lorsque le tribunal de la jeunesse prononce une mesure de garde, de préservation et d'éducation, à titre de mesure provisoire, le tribunal de la jeunesse a l'obligation de faire préalablement procéder à un rapport évaluatif sur le mineur par un service social compétent. Dans les autres cas, ce rapport est facultatif. Dans tous les cas, le tribunal fixe le délai dans lequel le rapport évaluatif doit lui être communiqué. Le délai ne peut toutefois pas dépasser deux mois.

Art. 5

L'article 38 de la loi relatif au dessaisissement est remplacé par un nouvel article 38.

Le principe et les conditions du dessaisissement demeurent inchangées par rapport à l'état actuel du droit. Seuls la procédure et les effets de ce dessaisissement subissent des modifications.

Quant à la procédure, il est prévu que le tribunal de la jeunesse, saisi de réquisitions en vue d'un dessaisissement, doit statuer dans les 15 jours à compter de sa saisine.

Dans le cas où le tribunal aurait pris la mesure de placement en régime fermé à l'égard du mineur pendant la procédure en dessaisissement, cette mesure prend fin de plein droit si, à l'issue de cette procédure, le tribunal ne prononce pas le dessaisissement. Le tribunal pourra, toutefois, dans cette hypothèse, prendre une autre mesure de garde provisoire.

Dans l'hypothèse où le dessaisissement est effectivement prononcé, il est prévu que le mineur placé en détention préventive ou détenu en vertu d'une condamnation à une peine d'emprisonnement exécute sa pé-

worden gemotiveerd: de persoonlijkheid en de graad van maturiteit van de minderjarige, de aard van de feiten, het al dan niet bestaan van een behandeling, opvoedingsprogramma's of andere hulpmiddelen en het voordeel dat de minderjarige eruit zou kunnen halen, de vroeger al ten aanzien van de minderjarige genomen maatregelen en zijn gedrag tijdens de toepassing van die maatregelen, de veiligheid van de minderjarige en, tot slot, de openbare veiligheid.

Art. 4

Artikel 37*bis* van de wet wordt hersteld. Wanneer de rechter in de jeugdrechtbank een voorlopige maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding neemt, is de jeugdrechtbank verplicht vooraf een evaluatieverslag aangaande de minderjarige te doen opstellen door een bevoegde sociale dienst. In de andere gevallen is dat verslag facultatief. In alle gevallen stelt de rechtbank de termijn vast waarbinnen het evaluatieverslag haar moet worden bezorgd. Die termijn mag echter niet langer duren dan twee maanden.

Art. 5

Artikel 38 van de wet, inzake het uit handen geven van de zaak, wordt vervangen door een nieuw artikel 38.

De beginselen en de voorwaarden inzake de onttrekking veranderen niet ten opzichte van de huidige stand van het recht. Alleen de procedure en de gevolgen ervan ondergaan wijzigingen.

Wat de procedure betreft, zal de jeugdrechtbank die een verzoek krijgt om de zaak uit handen te geven, over dat verzoek uitspraak moeten doen binnen vijftien dagen na de aanhangigmaking.

Ingeval de rechtbank tijdens die onttrekkingsprocedure heeft beslist dat de minderjarige in een gesloten instelling moet worden geplaatst, neemt die maatregel van rechtswege een einde indien de rechtbank, na afloop van die procedure, beslist de zaak niet uit handen te geven. Toch kan de rechtbank in dat geval alsnog een andere voorlopige bewaringsmaatregel nemen.

Zo de onttrekking daadwerkelijk wordt uitgesproken, bepaalt dit artikel dat de minderjarige die in voorlopige hechtenis is geplaatst of die overeenkomstig een veroordeling een gevangenisstraf moet uitzitten, zijn

riode de détention (préventive ou au fond) dans un centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Quant aux effets de la procédure de dessaisissement, il est prévu que le mineur devient automatiquement justiciable de la juridiction répressive de droit commun pour la poursuite et le jugement des faits commis à partir du jour où la décision de dessaisissement est devenue définitive. Les juridictions ordinaires deviennent donc compétentes pour juger les mineurs de plus de seize ans dès le moment où ces derniers ont fait l'objet d'un dessaisissement, et ce, quelle que soit l'issue de la procédure consécutive au dessaisissement.

Art. 6

Un article 48*bis* est introduit dans la loi. Ce dernier concerne la privation de liberté provisoire du mineur. Le paragraphe 1er garantit que le mineur soit mis à l'écart des adultes détenus. Toutefois, il peut être fait exception à cette règle si la sécurité du mineur ou celles d'autres personnes le commande.

Les alinéas 1er et 3 du paragraphe 2, chargent le fonctionnaire de police responsable de l'arrestation de prévenir respectivement les personnes qui ont la garde du mineur privé de liberté ou son conjoint de cette mesure, de ses motifs et du lieu où elle s'exécute.

Dans l'hypothèse où les personnes qui ont la garde du mineur ne sont pas disponibles ou qu'il n'est pas possible de connaître leur adresse, ni de les joindre, alors que le mineur est privé de liberté ou qu'il est remis en liberté contre la promesse de comparaître ou la signature d'un engagement, l'avis de privation de liberté du mineur peut être donné à un adulte, parent ou non du mineur, connu de lui et susceptible de l'aider et que le donneur d'avis estime approprié.

L'alinéa 4 précise les mentions que doit contenir l'avis de privation de liberté : le nom du mineur et le droit du mineur de se faire assister par un avocat.

detentieperiode (in voorhechtenis of effectief) moet doorbrengen in het federaal gesloten centrum voor minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Wat de gevolgen van de onttrekkingsprocedure betreft, bepaalt dit artikel dat de minderjarige automatisch naar de gemeenschappelijke strafrechtbank wordt doorverwezen voor de vervolging en de berechting van feiten die werden begaan vanaf de dag waarop de onttrekkingsbeslissing definitief is geworden. De gewone rechtbanken worden dus bevoegd om over de minderjarigen van ouder dan zestien jaar te oordelen zodra hun zaak uit handen is gegeven en ongeacht de uitkomst van de procedure die op die onttrekking volgt.

Art. 6

In de wet wordt een artikel 48*bis* ingevoegd met betrekking tot de voorlopige vrijheidsberoving van de minderjarige. Paragraaf 1 garandeert dat de minderjarige gescheiden van de volwassen gedetineerden wordt vastgehouden. Van die regel kan echter worden afgeweken als de veiligheid van de minderjarige of die van andere personen zulks vereisen.

Overeenkomstig het eerste en het derde lid van § 2 moet de politieambtenaar onder wiens verantwoordelijkheid de arrestatie is geschied, de redenen voor die arrestatie en de plaats van vasthouding ter kennis brengen van de respectieve personen die de van zijn vrijheid beroven minderjarige onder hun bewaring hebben, dan wel van diens levensgezel.

Het bericht dat de minderjarige van zijn vrijheid werd beroofd, kan eveneens worden gedaan aan een al dan niet met de minderjarige verwante volwassene, die een bekende van de minderjarige is, die hem hulp kan bieden en die door de kennisgever als geschikt wordt beschouwd. Die mogelijkheid geldt met name wanneer de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben niet beschikbaar zijn, dan wel wanneer hun adres niet kan worden verkregen of zij onbereikbaar zijn op het ogenblik dat de minderjarige van zijn vrijheid werd beroofd of opnieuw in vrijheid werd gesteld tegen de belofte dat hij zal verschijnen of een verbintenis zal ondertekenen.

In het vierde lid worden de vermeldingen opgenomen die het advies tot vrijheidsberoving moet bevatten: de naam van de minderjarige en zijn recht zich door een advocaat te laten bijstaan.

Le cinquième et dernier alinéa vise l'hypothèse où l'avis de privation de liberté n'a pu être donné dans les conditions prévues et qu'aucune personne concernée ne s'est présentée au tribunal. Dans ce cas, le juge de la jeunesse saisi peut soit ajourner l'affaire et ordonner qu'un avis soit dûment donné à la personne qu'il désigne, soit passer outre l'exigence de l'avis s'il ne le juge pas nécessaire au regard des circonstances. Il devra motiver cette dernière décision.

Art. 7

L'alinéa 4 de l'article 50 de la loi – qui concerne l'obligation préalable au dessaisissement de procéder à un examen médico-psychologique du mineur – est modifié. Le principe obligatoire de cet examen n'est pas remis en question mais il s'agit de garantir la célérité de la procédure en imposant des délais. Tout d'abord, le juge de la jeunesse saisi de réquisitions en vue du dessaisissement doit immédiatement faire procéder à l'examen. Ensuite, le rapport de cet examen doit être déposé dans les 75 jours de la demande du juge.

Enfin, dès le dépôt du rapport au greffe de la juridiction de la jeunesse, le juge doit le communiquer au procureur du Roi. Ce dernier doit alors respecter un délai de citation de 15 jours à compter de la communication du rapport par le juge de la jeunesse.

D'autre part, à compter de la citation en vue du dessaisissement, le mineur placé en régime éducatif fermé pourra être transféré à la section éducation du centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Cette décision ne peut être prise par le juge de la jeunesse qu'à la demande du directeur de l'institution publique de protection de la jeunesse où le mineur était initialement placé. Cette décision n'est pas susceptible d'appel.

Art. 8

L'article 52 de la loi – qui concerne les mesures de garde provisoires – est modifié à trois niveaux. Tout

Het vijfde en laatste lid heeft betrekking op het geval waarin de vrijheidsberoving niet heeft kunnen plaatsvinden onder de opgelegde voorwaarden en niemand van de betrokkenen zich op de rechtbank heeft aangemeld. In dat geval kan de geadieerde jeugdrechter de zaak uitstellen en gelasten dat een naar behoren opgesteld bericht wordt bezorgd aan de persoon die hij aanwijst, dan wel voorbijgaan aan de vereiste dat een bericht wordt opgesteld indien hij oordeelt dat zulks, gelet op de omstandigheden, niet noodzakelijk is. Laatstgenoemde beslissing zal hij wel met redenen moeten omkleden.

Art. 7

Er wordt een wijziging aangebracht in artikel 50, vierde lid, van de wet in verband met de verplichting om de minderjarige, vóór het uit handen geven van de zaak, een medisch-psychologisch onderzoek te doen ondergaan. Dat onderzoek blijft in principe verplicht, maar via het opleggen van termijnen worden garanties geboden dat de procedure met bekwame spoed wordt afgehandeld. Zo moet de geadieerde jeugdrechter dat onderzoek onverwijld doen uitvoeren indien hij te maken krijgt met een verzoek de zaak uit handen te geven. Voorts moet het verslag van dat onderzoek aan de rechter worden bezorgd binnen 75 dagen nadat hij het heeft aangevraagd.

Tot slot moet de rechter de procureur des Konings in kennis stellen van dat verslag, zodra het op de griffie van de jeugdrechtbank is neergelegd. De procureur des Konings moet dan een dagvaardingstermijn van 15 dagen in acht nemen, te rekenen van de dag waarop hij door de jeugdrechter in kennis werd gesteld van het verslag.

Voorts kan de minderjarige voor wie een gesloten opvoedingsregime geldt, vanaf de dagvaarding met het oog op een onttrekking worden overgebracht naar de gesloten opvoedingsafdeling van het federaal centrum voor minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De jeugdrechter kan die beslissing maar nemen op verzoek van de directeur van de openbare instelling voor jeugdbescherming waar de jongere oorspronkelijk was geplaatst. Tegen die beslissing is geen beroep mogelijk.

Art. 8

In artikel 52 van de wet - inzake de voorlopige bewaringsmaatregelen - worden op drie punten wijzi-

d'abord, il est adapté au nouveau paragraphe 2bis de l'article 37 afin de permettre au juge de la jeunesse d'imposer au mineur des conditions complémentaires à la mesure de garde qu'il prend.

Ensuite, il est prévu qu'une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec son âge et ses ressources ne peut être imposée au mineur dans le cadre d'une mesure de garde provisoire que si le mineur a reconnu la matérialité des faits qui lui sont reprochés et s'il a marqué son accord quant à cette mesure de prestation.

Enfin, de nouvelles conditions sont imposées pour le placement provisoire en institution publique de protection de la jeunesse (régime ouvert ou fermé) ; ces conditions s'inspirent de celles prévues par la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive :

1° le fait reproché au mineur doit être de nature à entraîner une peine d'emprisonnement correctionnel principal d'un an ou d'une peine plus grave ;

2° il doit exister des indices sérieux de culpabilité à l'égard du mineur ;

3° la mesure de placement est absolument nécessaire pour préserver la sécurité publique ;

4° il existe de sérieuses raisons de craindre que le mineur, s'il est remis en liberté, récidive, prenne la fuite, fasse disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers.

Art. 9

L'article 55 de la loi – qui concerne l'accès au dossier protectionnel – est modifié. L'alinéa 3 de cette disposition qui vise les pièces relatives à la personnalité du mineur et le milieu où il vit est remplacé. Le principe selon lequel ces pièces ne peuvent être communiquées ni au mineur ni à la partie civile est maintenu. Toutefois, une dérogation est prévue pour la partie civile : lorsque le juge estime que la communication desdites pièces est nécessaire à l'exercice des droits de la défense de la partie civile, il peut, par ordonnance motivée, autoriser l'avocat de la partie civile à prendre connaissance d'une partie de ces pièces. Cette décision ne peut être ordonnée que si elle ne porte pas atteinte aux intérêts du mineur. Enfin, l'ordonnance accordant la consultation des pièces à l'avocat de la partie civile est notifiée à l'avocat du mineur, aux personnes qui en ont la garde, ainsi qu'au ministère public.

gingen aangebracht. Allereerst wordt het artikel aangepast aan artikel 37, § 2bis (nieuw), teneinde de jeugdrechter de mogelijkheid te bieden de minderjarige bijkomende voorwaarden op te leggen bij de door hem genomen maatregel van bewaring.

Vervolgens wordt bepaald dat de minderjarige in het raam van een voorlopige maatregel van bewaring slechts kan worden verplicht tot het verlenen van opvoedende of filantropische diensten die zijn afgestemd op zijn leeftijd en zijn mogelijkheden, indien hij de gewraakte feiten heeft erkend en zich met die dienstverleningsmaatregel akkoord heeft verklaard.

Tot slot worden nieuwe voorwaarden opgelegd met betrekking tot de voorlopige plaatsing in een openbare instelling voor jeugdbescherming (open of gesloten regime); die voorwaarden zijn gebaseerd op die waarin de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis voorziet:

1° het aan de minderjarige ten laste gelegde feit moet voor de verdachte een correctionele hoofd-gevangenisstraf van één jaar of een zwaardere straf tot gevolg hebben;

2° er moeten ten aanzien van de minderjarige ernstige aanwijzingen van schuld bestaan;

3° de plaatsingsmaatregel moet strikt noodzakelijk zijn ter vrijwaring van de openbare veiligheid;

4° er moeten ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de in vrijheid gestelde minderjarige recidiveert, op de vlucht slaat, bewijzen doet verdwijnen of zich zou verstaan met derden.

Art. 9

Er worden wijzigingen aangebracht in artikel 55 van de wet inzake de mogelijkheid tot inzage van het beschermingsdossier. Het derde lid van die bepaling - met betrekking tot de stukken inzake de persoonlijkheid en de leefomgeving van de minderjarige - wordt vervangen. Er wordt niet geraakt aan het beginsel dat die stukken noch aan de minderjarige, noch aan de burgerlijke partij mogen worden bezorgd. Toch wordt in een afwijking voorzien ten behoeve van de burgerlijke partij: wanneer de rechter oordeelt dat de inzage van die stukken noodzakelijk is voor de uitoefening van de rechten van verdediging van de burgerlijke partij, kan hij, bij een met redenen omklede beschikking, de advocaat van de burgerlijke partij toestaan kennis te nemen van een deel van die stukken. De inzagemogelijkheid kan slechts worden toegestaan als zij de belangen van de minderjarige niet schendt. De beschik-

D'autre part, à compter de la citation en vue du dessaisissement, le mineur placé en régime éducatif fermé pourra être transféré à la section éducation du centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Cette décision ne peut être prise par le juge de la jeunesse qu'à la demande du directeur de l'institution publique de protection de la jeunesse où le mineur était initialement placé. Cette décision n'est pas susceptible d'appel.

Muriel GERKENS (ECOLO)
Thierry GIET (PS)

king waarbij de advocaat van de burgerlijke partij de toestemming krijgt de stukken in te zien, wordt tot slot betekend aan de advocaat van de minderjarige, aan de personen die hem onder hun bewaring hebben en aan het openbaar ministerie.

Voorts kan de minderjarige voor wie een gesloten opvoedingsregime geldt, vanaf de dagvaarding tot onttrekking worden overgebracht naar de gesloten opvoedingsafdeling van het federaal centrum voor minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

De jeugdrechter kan die beslissing maar nemen op verzoek van de directeur van de openbare instelling voor jeugdbescherming waar de jongere oorspronkelijk was geplaatst. Tegen die beslissing is geen beroep mogelijk.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution

Art. 2

Il est inséré dans loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse un article 36ter, rédigé comme suit :

«Art. 36ter.— Lorsqu'un mineur qui atteint l'âge de douze ans, est suspecté d'avoir commis un fait qualifié infraction, le procureur du Roi peut, au lieu de saisir le tribunal de la jeunesse prendre une ou plusieurs des mesures suivantes :

1° adresser au mineur une lettre d'avertissement sous forme de rappel à la loi, dont copie est transmise à ses père et mère, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la garde, à moins qu'il ne convoque le mineur et les personnes précitées pour leur notifier cette lettre d'avertissement ;

2° inviter le mineur au moment des faits à indemniser ou à réparer le dommage causé par le fait qualifié infraction et à lui en fournir la preuve ;

3° proposer une médiation réparatrice ;

4° inviter le mineur à suivre une formation déterminée et/ou un programme de sensibilisation aux conséquences des actes qualifiés infractions et à leur impact sur les victimes éventuelles ;

5° inviter le mineur à suivre un traitement médical ou toute autre thérapie adéquate, et à en fournir périodiquement la preuve.

Le mineur, convoqué par le procureur du Roi en application de l'alinéa 1er, points 2° à 5°, est assisté d'un avocat selon les modalités prévues à l'article 54bis, § 1er, alinéa 2. Les père et mère du mineur, son tuteur ou les personnes qui en ont la garde, en droit ou en

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

In de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming wordt een artikel 36ter ingevoegd, luidend als volgt :

«Art. 36ter.— Wanneer een minderjarige die de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, kan de procureur des Konings in plaats van de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig te maken, een of meer van de onderstaande maatregelen nemen :

1° hij kan de minderjarige een waarschuwingsbrief sturen in de vorm van een terechtwijzing, waarbij een afschrift van de brief gestuurd wordt naar zijn vader en moeder, zijn voogd of naar de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, tenzij hij verkiest de minderjarige en de voormelde personen op te roepen teneinde hen van de schriftelijke terechtwijzing in kennis te stellen ;

2° hij kan de op het ogenblik van de feiten minderjarige verzoeken de schade die door het als misdrijf omschreven feit werd toegebracht te vergoeden of te herstellen en hem daarvan het bewijs voor te leggen ;

3° hij kan voorstellen over te gaan tot herstelbemiddeling ;

4° hij kan de minderjarige verzoeken een bepaalde opleiding en/of een programma te volgen om hem bewust te maken van de gevolgen van zijn als overtredingen omschreven handelingen en van hun uitwerking op de mogelijke slachtoffers ;

5° hij kan de minderjarige verzoeken een medische behandeling te ondergaan of een andere gepaste therapie te volgen, en hem daarvan periodiek het bewijs te leveren.

De minderjarige die door de procureur des Konings is opgeroepen met toepassing van het eerste lid, 2° tot 5°, wordt bijgestaan door een advocaat overeenkomstig de nadere regels waarin artikel 54bis, § 1, tweede lid, voorziet. De vader en moeder van de minderjarige,

fait, sont avisés oralement ou par écrit de cette convocation.

La décision du procureur du Roi visée à l'alinéa 1er est subordonnée aux conditions suivantes :

1° Il est convaincu que la mesure est appropriée, compte tenu des besoins du mineur et de l'intérêt de la société ;

2° Le mineur a librement manifesté sa ferme volonté de collaborer à la mise en œuvre de la mesure;

3° Il existe des indices sérieux que le mineur a commis les faits reprochés ;

4° Le mineur reconnaît la matérialité du fait qualifié infraction ;

Lorsqu'il estime utile de recourir aux mesures prévues à l'alinéa 1er, points 3° à 5°, le procureur du Roi réfère le mineur au service social compétent.

Pendant la médiation prévue à l'alinéa 1er, point 3°, la victime, les père et mère du mineur, son tuteur ou les personnes qui en ont la garde, peuvent se faire assister par un avocat. Le service social compétent rend compte au procureur du Roi des suites de la médiation.

Lorsque les parties à la médiation trouvent un accord et que les conditions de celui-ci ont été respectées, le procureur du Roi en dresse procès-verbal qui met fin à l'action protectionnelle ; à défaut, il prend les réquisitions qu'il estime utiles.».

Art. 3

A l'article 37 de la même loi, modifié par le décret de la communauté flamande du 4 mars 1991 et remplacé par la loi du 24 décembre 1992 et par la loi du 2 février 1994, les modifications suivantes sont apportées :

1/ le paragraphe 2 est remplacé par la disposition suivante :

diens voogd of de personen die in rechte of in feite over hem de bewaring hebben, worden mondeling of schriftelijk van die oproeping in kennis gesteld.

De in het eerste lid bedoelde beslissing van de procureur des Konings is onderworpen aan de volgende voorwaarden :

1° hij is ervan overtuigd dat de maatregel geschikt is, gelet op de behoeften van de minderjarige en het belang van de samenleving ;

2° de minderjarige heeft vrijwillig te kennen gegeven dat hij vastbesloten is mee te werken aan de tenuitvoerlegging van de maatregel;

3° er bestaan ernstige aanwijzingen dat de minderjarige de ten laste gelegde feiten heeft gepleegd ;

4° de minderjarige erkent het als misdrijf omschreven feit.

Wanneer de procureur des Konings het nuttig acht de maatregelen te nemen waarin het eerste lid, 3° tot 5°, voorziet, verwijst hij de minderjarige door naar de bevoegde sociale dienst.

Tijdens de in het eerste lid, 3°, bedoelde bemiddeling kunnen het slachtoffer alsmede de vader en moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die over hem de bewaring hebben, zich laten bijstaan door een advocaat. De bevoegde sociale dienst brengt bij de procureur des Konings verslag uit over het resultaat van de bemiddeling.

Wanneer de bij de bemiddeling betrokken partijen tot een akkoord komen en wanneer de daarin gestelde voorwaarden in acht werden genomen, maakt de procureur des Konings daarvan een proces-verbaal op, dat een einde maakt aan het protectioneel optreden; bij gebreke daarvan stelt hij de vorderingen in die hij nuttig acht.».

Art. 3

In artikel 37 van dezelfde wet, gewijzigd bij het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 4 maart 1991 en vervangen bij de wetten van 24 december 1992 en 2 februari 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

« § 2. Il peut selon les circonstances :

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne ceux qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant, le cas échéant, de mieux les surveiller à l'avenir ;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal ;

2° *bis*. les soumettre à la surveillance intensive d'un éducateur référent, sous la surveillance du service social compétent ;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle ;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59*bis*, §§ 2*bis* et 4*bis* de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6°, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles modifiée par la loi du 8 août 1988.

L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles au mineur âgé de plus de douze ans.»;

2/ il est inséré un § 2*bis*, rédigé comme suit :

« § 2*bis* Dans les cas visés au § 2, 2° à 4°, le tribunal de la jeunesse peut notamment imposer aux personnes visées au § 1er une ou plusieurs des conditions suivantes, sous la surveillance du service social compétent :

1° fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial ;

2° accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources ;

«§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden ;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden ;

2° *bis* hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, onder het intensieve toezicht plaatsen van een opvoeder die terzake als referentiepersoon fungeert ;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, plaatsen bij een betrouwbaar persoon of in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding ;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen als bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opnemings in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59*bis*, §§ 2*bis* en 4*bis* van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988.

Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan de openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.»;

2/ een § 2*bis* wordt ingevoegd, luidend als volgt:

«§ 2*bis*. In de in § 2, 2° tot 4°, bedoelde gevallen kan de jeugdrechtbank de in § 1 bedoelde personen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, een of meer van de volgende voorwaarden opleggen :

1° geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken ;

2° een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen ;

3° se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale ;

4° suivre une formation déterminée et/ou un programme de sensibilisation aux conséquences des actes qualifiés infractions et à leur impact sur les victimes éventuelles ;

5° participer de leur accord à une médiation réparatrice ;

6° participer à une ou plusieurs activités sportives, sociales et culturelles ;

7° soumettre le jeune à une ou plusieurs conditions ponctuelles qu'il détermine. ».

Le mineur est, pendant la médiation visée au § 2*bis*, alinéa 1er, 5°, assisté d'un avocat selon les modalités prévues à l'article 54*bis*, § 1, alinéa 2. La victime et les père et mère du mineur, son tuteur ou les personnes qui en ont la garde, peuvent se faire assister par un avocat.

Lorsqu'il estime utile de recourir à la médiation, le tribunal de la jeunesse réfère le mineur au service social compétent qui lui rend compte des suites de la médiation. »;

3/ il est inséré un § 2*ter*, rédigé comme suit :

« § 2*ter*. Pour rendre l'ordonnance prévue au § 1er, le tribunal de la jeunesse doit prendre en compte les facteurs suivants :

1° la personnalité et le degré de maturité du mineur ;

2° la nature des faits ;

3° l'existence de moyens de traitement, de programmes d'éducation ou d'autres ressources et le bénéfice qu'en retirerait le mineur ;

4° les mesures antérieures prises à l'égard du mineur et son comportement pendant celles-ci ;

5° la sécurité du mineur ;

6° la sécurité publique. ».

3° de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen ;

4° een welbepaalde opleiding volgen en/of een trajectwerking volgen ter bewustwording van de gevolgen van de als misdrijf omschreven handelingen alsook van de invloed daarvan op de eventuele slachtoffers ;

5° met hun instemming meewerken aan herstelbemiddeling ;

6° deelnemen aan een of meer sportieve, sociale of culturele activiteiten ;

7° een of meer specifieke voorwaarden in acht nemen die zij bepaalt. ».

Tijdens de in § 2*bis*, eerste lid, 5°, bedoelde bemiddeling wordt de minderjarige bijgestaan door een advocaat volgens de in artikel 54*bis*, § 1, tweede lid, bepaalde nadere regels. Het slachtoffer alsmede de vader en moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die over hem de bewaring hebben, kunnen zich door een advocaat laten bijstaan.

Wanneer de jeugdrechtbank het nuttig acht een beroep te doen op bemiddeling verwijst zij de minderjarige door naar de bevoegde sociale dienst, die bij haar verslag uitbrengt over het resultaat van die bemiddeling. »;

3/ een § 2*ter* wordt ingevoegd, luidend als volgt:

« § 2*ter*. Wanneer jeugdrechtbank de in § 1 bedoelde maatregelen oplegt, dient zij rekening te houden met de volgende factoren :

1° de persoonlijkheid en de maturiteitsgraad van de minderjarige ;

2° de aard van de feiten ;

3° de behandelingswijzen, vormen van opvoedkundige trajectwerking of andere middelen daartoe, alsmede het voordeel dat de minderjarige zich daarmee zou kunnen doen ;

4° de vroegere maatregelen die ten aanzien van de minderjarige werden genomen, alsmede het gedrag dat hij daarbij vertoonde ;

5° de veiligheid van de minderjarige ;

6° de openbare veiligheid. ».

Art. 4

L'article 37*bis* de la même loi, inséré par la loi du 19 janvier 1990, annulé par la Cour d'arbitrage le 15 janvier 1992 et abrogé par la loi du 24 décembre 1992, est rétabli dans la rédaction suivante :

«Art. 37*bis* — Avant de prendre l'ordonnance visée à l'article 37, le tribunal de la jeunesse fait procéder à un rapport évaluatif sur le mineur par l'intermédiaire du service social compétent lorsqu'une mesure a été prise provisoirement par la juge de la jeunesse en application de l'article 52, ou lorsqu'il l'estime approprié.

Le tribunal fixe le délai dans lequel le rapport doit être rédigé, délai qui ne peut excéder deux mois.».

Art. 5

L'article 38 de la même loi, remplacé par la loi du 2 février 1994, est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 38. — Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut, par décision motivée, se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuites devant la juridiction de jugement compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu.

La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80.

Le tribunal de la jeunesse statue dans les 15 jours de sa saisine.

En cas d'application de l'article 50, § 1, alinéa 6, le tribunal de la jeunesse qui n'ordonne pas le dessaisissement met immédiatement fin à ce placement et prend à l'égard du mineur toute autre mesure qu'il juge utile.

Si un mandat d'arrêt est décerné ou si une peine d'emprisonnement est prononcée par une juridiction de droit commun suite à une décision de dessaisissement

Art. 4

Artikel 37*bis* van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 19 januari 1990, vernietigd door het Arbitragehof op 15 januari 1992 en opgeheven bij de wet van 24 december 1992, wordt hersteld in de volgende lezing:

«Art. 37*bis*. — Alvorens de in artikel 37 bedoelde maatregel op te leggen, laat de jeugdrechtbank, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, een evaluatieverslag opmaken over de minderjarige indien de jeugdrechter ten aanzien van hem een voorlopige maatregel heeft genomen met toepassing van artikel 52, hetzij indien hij een dergelijke maatregel geschikt acht.

De rechtbank legt de termijn vast waarbinnen het verslag moet worden opgemaakt. Die termijn mag niet langer zijn dan twee maanden.».

Art. 5

Artikel 38 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 1994, wordt vervangen als volgt :

«Art. 38. — Indien de persoon die wegens een als misdrijf omschreven feit voor de jeugdrechtbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat.

De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80.

De jeugdrechtbank spreekt zich binnen 15 dagen na de aanhangigmaking ervan uit.

Indien artikel 50, § 1, zesde lid, wordt toegepast, maakt de jeugdrechtbank die niet beveelt om de zaak uit handen te geven, onmiddellijk een einde aan die plaatsing, en neemt zij ten aanzien van de minderjarige alle andere maatregelen die zij nuttig acht.

Zo een aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd of wanneer een gemeenschappelijk rechtscollege een gevangenisstraf uitspreekt nadat werd besloten tot het

l'inculpé ou le condamné âgé de moins de dix-huit ans est placé en détention dans un centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un fait qualifié infraction.

Toute personne qui fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du jour où cette décision est devenue définitive. ».

Art. 6

Un article 48*bis*, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 48*bis*. — § 1er. Le mineur privé provisoirement de sa liberté doit être tenu à l'écart de tout adulte détenu ou placé en détention préventive, à moins que la sécurité du mineur ou celle d'autres personnes ne puisse être garantie.

§ 2. Lorsqu'un mineur est privé provisoirement de sa liberté, sous réserve de l'application de l'alinéa 3, le fonctionnaire de police responsable lors de sa privation de liberté doit, dans les meilleurs délais, donner ou faire donner aux père et mère du mineur, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la garde, une information orale ou écrite, de l'arrestation, de ses motifs et du lieu dans lequel le mineur est retenu.

L'avis peut être donné à un parent adulte du mineur, connu de lui et susceptible de l'aider ou, à défaut, à un autre adulte, connu de lui et susceptible de l'aider, que le donneur de l'avis estime approprié, lorsque ni le père ni la mère du mineur, son tuteur ou la personne qui en a la garde ne semblent être disponibles ou qu'il n'est pas possible de connaître leur adresse, de les joindre, et que le mineur :

1° est privé de liberté suite de son arrestation, ou ;

2° a été mis en liberté contre la promesse de comparaître ou la signature d'un engagement.

Dans les situations visées au § 2, alinéa 2, 1° et 2°, si le mineur est marié, l'avis peut être donné à son conjoint plutôt qu'à ses père et mère.

uit handen geven van de zaak betreffende de verdachte of veroordeelde die jonger is dan achttien jaar, wordt hij opgesloten in een federaal gesloten centrum voor minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd.

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd vanaf de dag waarop zijn veroordeling definitief is geworden, onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.».

Art. 6

In dezelfde wet wordt een artikel 48*bis* ingevoegd, luidend als volgt:

« Art. 48*bis*. — § 1. De voorlopig van zijn vrijheid beroofde minderjarige moet worden afgezonderd van ongeacht welke gedetineerde of in voorlopige hechtenis genomen volwassene, tenzij de veiligheid van de minderjarige of van anderen niet kan worden gewaarborgd.

§ 2. Wanneer een minderjarige voorlopig van zijn vrijheid wordt beroofd, moet de bij zijn vrijheidsberoving verantwoordelijke politieambtenaar, onder voorbehoud van het derde lid, zo snel mogelijk de vader en moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die over hem de bewaring hebben, schriftelijk of mondeling in kennis stellen of laten stellen van de aanhouding, van de redenen hiervoor alsook van de plaats waar de minderjarige wordt opgesloten.

Het bericht kan worden gegeven aan een volwassen ouder van de minderjarige die hem kent en hem kan helpen, of bij gebreke daarvan aan een andere, door de berichtgever geschikt geachte volwassene die hem kent en hem kan helpen, wanneer de vader noch de moeder van de minderjarige, diens voogd of de persoon die over hem de bewaring heeft kennelijk niet beschikbaar zijn, hetzij wanneer hun adres onbekend is of wanneer zij onbereikbaar zijn, en de minderjarige bovendien:

1° ingevolge zijn aanhouding van zijn vrijheid is beroofd, of

2° in vrijheid is gesteld tegen de belofte om te verschijnen of tegen een ondertekende verbintenis.

Indien de minderjarige gehuwd is, kan in de in § 2, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde situaties het bericht aan de echtgenoot van de minderjarige worden gegeven in plaats van aan zijn vader of moeder.

Tout avis doit contenir :

1° le nom du mineur en cause ;

2° une mention faisant état du droit du mineur aux services d'un avocat .

Au cas où l'avis n'a pas été donné conformément au présent article et qu'aucune des personnes auxquelles il aurait pu être donné ne s'est présentée au tribunal, le juge du tribunal de la jeunesse saisi de l'affaire peut soit ajourner l'affaire et ordonner qu'un avis soit donné à la personne qu'il désigne, soit passer outre l'avis s'il ne l'estime pas indispensable eu égard aux circonstances qu'il motive. ».

Art. 7

A l'article 50 de la même loi, remplacé par la loi du 2 février 1994, les modifications suivantes sont apportées :

1/ au § 1er, l'alinéa 4 est remplacé par la disposition suivante :

« Sans préjudice de l'article 36*bis*, suite à la demande du procureur du Roi d'instruire le dossier en vue d'un dessaisissement éventuel, le juge de la jeunesse doit faire procéder sans délai à l'étude sociale et à l'examen médico-psychologique prévus à l'alinéa 2 ; ceux-ci sont déposés au greffe dans les septante-cinq jours de la demande. » ;

2/ le § 1er est complété par les alinéas suivants :

« Le jour du dépôt au greffe de l'étude sociale et de l'examen médico-psychologique, le juge de la jeunesse communique le dossier au procureur du Roi qui, dans les quinze jours, lance citation, le cas échéant, pour la plus prochaine audience utile, en vue du dessaisissement.

A dater de la citation le mineur confié à une institution visée à l'article 37, § 2, 4°, en régime éducatif fermé peut être transféré à la section éducation d'un centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un

Elk bericht moet de volgende elementen bevatten:

1° de naam van de betrokken minderjarige;

2° een vermelding die aangeeft dat de minderjarige het recht heeft om een beroep te doen op de diensten van een advocaat.

Als het bericht niet conform dit artikel is gegeven en niemand van degenen aan wie het had kunnen zijn gegeven zich bij de rechtbank heeft aangemeld, kan de rechter van de jeugdrechtbank bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, die zaak uitstellen en bevelen dat bericht wordt gegeven aan de persoon die hij aanwijst dan wel geen bericht geven, als hij op grond van de door hem aangevoerde omstandigheden een dergelijk bericht niet noodzakelijk acht.».

Art. 7

In artikel 50 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 2 februari 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ in § 1, wordt het vierde lid vervangen door de volgende bepaling:

«Onverminderd artikel 36*bis* moet de jeugdrechter ingevolge het verzoek van de procureur des Konings om het dossier te onderzoeken teneinde het eventueel uit handen te geven, het in het tweede lid bedoelde maatschappelijk onderzoek en medisch-psychologisch onderzoek onverwijld laten verrichten; beide worden bij de griffie ingediend binnen vijfenzeventig dagen na het verzoek.» ;

2/ paragraaf 1 wordt aangevuld met de volgende leden:

«De dag dat het maatschappelijk onderzoek en het medisch-psychologisch onderzoek bij de griffie worden ingediend, deelt de jeugdrechter het dossier mee aan de procureur des Konings, die in voorkomend geval binnen de daarop volgende vijftien dagen tegen de best passende volgende zitting de dagvaarding uitschrijft om de zaak uit handen te geven.

Vanaf de dagvaarding kan de minderjarige die werd toevertrouwd aan een gesloten opvoedingsafdeling van een instelling als bedoeld in artikel 37, § 2, 4°, worden overgebracht naar de afdeling opvoeding van een fede-

fait qualifié infraction sur décision du juge de la jeunesse suite à la demande faite par le directeur de cette institution sur base d'un rapport motivé.

Cette décision n'est pas susceptible d'appel. ».

Art. 8

A l'article 52 de la même loi, modifié par les lois du 2 février 1994, du 30 juin 1994, sont apportées les modifications suivantes :

1/ à l'alinéa 2, les mots « et § 2°bis » sont insérés entre les mots « article 37, § 2, 2° » et les mots « , soit prendre provisoirement » ;

2/ au même alinéa, les mots « , 37, § 2bis » sont insérés entre les mots « article 37, § 2, 3° et 4° » et les mots « 37, § 3, 2° ».

3/ deux alinéas, rédigés comme suit, sont insérés entre les alinéas 2 et 3 :

« Le juge de la jeunesse ne peut faire application de l'article 37, § 2bis, 2°, à l'égard d'un mineur que si celui-ci a reconnu la matérialité du fait qualifié infraction dont il est soupçonné, et marque son accord quant à cette mesure.

Le placement provisoire en régime éducatif fermé, prévu à l'article 37, § 2, 4°, ne peut être prescrit que si :

1° le fait qualifié infraction dont le mineur est soupçonné, est de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus grave;

2° il existe des indices de culpabilité sérieux à l'égard du mineur ;

3° il y a absolue nécessité pour la sécurité publique;

4° il existe de sérieuses raisons de craindre que le mineur, s'il était remis en liberté commette de nouveaux faits qualifiés crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers. ».

raal gesloten centrum voor minderjaren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, bij beslissing van de jeugdrechter als gevolg van een verzoek van de directeur van die instelling op grond van een met redenen omkleed verslag.

Tegen die beslissing kan geen hoger beroep worden ingesteld.».

Art. 8

In artikel 52, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 2 februari en 30 juni 1994, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ in het tweede lid, worden tussen de woorden «artikel 37, § 2, 2°» en het woord «bedoelde», de woorden «en § 2bis» ingevoegd;

2/ in hetzelfde lid worden tussen de woorden «artikel 37, § 2, 3° en 4°» en de woorden «en 37, § 3, 2°», de woorden «, 37, § 2bis» ingevoegd;

3/ tussen het bestaande tweede en derde lid worden twee leden ingevoegd, luidend als volgt:

«De jeugdrechter mag ten aanzien van een minderjarige aan artikel 37, § 2bis, 2°, alleen toepassing verlenen als de betrokkene de materialiteit heeft erkend van het als misdrijf omschreven feit waarvan hij wordt verdacht en als hij met die maatregel instemt.

De voorlopige plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling zoals bedoeld in artikel 37, § 2, 4°, kan slechts worden toegepast indien :

1° het als misdrijf omschreven feit waarvan de minderjarige wordt verdacht strafbaar is met een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of met een zwaardere straf;

2° er ten aanzien van de minderjarige ernstige aanwijzingen van schuld bestaan;

3° zulks met het oog op de openbare veiligheid absoluut noodzakelijk is;

4° indien er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de in vrijheid gelaten minderjarige nieuwe als misdaden of wanbedrijven omschreven feiten zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden.».

Art. 9

L'article 55, alinéa 3, de la même loi, modifié par la loi du 9 avril 1980 et remplacé par la loi, modifié par la loi du 9 avril 1980 et remplacé par la loi du 2 février 1994, est remplacé par les alinéas suivants :

« Toutefois, sous réserve de l'application de l'alinéa 4, les pièces concernant la personnalité de l'intéressé et le milieu où il vit, ne peuvent être communiquées ni à l'intéressé ni à la partie civile. Le dossier complet, y compris ces pièces, doit être mis à la disposition de l'avocat de l'intéressé lorsque ce dernier est partie au procès.

Lorsque le juge de la jeunesse estime que la communication d'une partie de ce rapport est nécessaire à la préservation des droits de la partie civile, il peut, par ordonnance motivée, notifiée à l'avocat du mineur, à ses père et mère, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la charge, et au ministère public, autoriser l'avocat de la partie civile à prendre connaissance de la partie du rapport au qu'il désigne, à moins que cette communication ne soit de nature à nuire aux intérêts du mineur. ».

5 juin 2003

Muriel GERKENS (ECOLO)
Thierry GIET (PS)

Art. 9

Artikel 55, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 9 april 1980 en vervangen bij de wet van 2 februari 1994, wordt vervangen door de volgende leden:

«Onder voorbehoud van de toepassing van het vierde lid, mogen de stukken die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokkene en op het milieu waarin hij leeft, echter noch aan hem noch aan de burgerlijke partij medegedeeld worden. Het volledige dossier, die stukken inbegrepen, moet ter beschikking gesteld worden van de advocaat van de betrokkene wanneer deze laatste partij is in het geding.

Als de jeugdrechter van oordeel is dat de mededeling van een gedeelte van dat verslag noodzakelijk is voor de vrijwaring van de rechten van de burgerlijke partij, mag hij via een met redenen omklede beschikking, die ter kennis wordt gebracht van de advocaat van de minderjarige, diens vader en moeder, voogd of de personen die hem ten laste hebben en van het openbaar ministerie, de advocaat van de burgerlijke partij toestaan kennis te nemen van het gedeelte van het verslag dat hij aanwijst, tenzij die mededeling de belangen van de minderjarige zou kunnen schaden.».

5 juni 2003

TEXTE DE BASE

Loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Section 2

Des mesures à l'égard des mineurs

Art. 36. Le tribunal de la jeunesse connaît:

1° ...;

2° ...;

3° ...;

4° des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis;

5°

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux mineurs ayant la qualité de militaire au moment des faits.

Communauté flamande

Art. 36. Le tribunal de la jeunesse connaît:

1° ...;

2° ...;

3° ...;

4° des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis;

5°

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux mineurs ayant la qualité de militaire au moment des faits.

Communauté française

Art. 36. Le tribunal de la jeunesse connaît:

1° ...;

2° ...;

3° ...;

4° des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis;

5°

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

Loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse

Section 2

Des mesures à l'égard des mineurs

Art. 36. Le tribunal de la jeunesse connaît:

1° ...;

2° ...;

3° ...;

4° des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis;

5°

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux mineurs ayant la qualité de militaire au moment des faits.

Communauté flamande

Art. 36. Le tribunal de la jeunesse connaît:

1° ...;

2° ...;

3° ...;

4° des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis;

5°

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux mineurs ayant la qualité de militaire au moment des faits.

Communauté française

Art. 36. Le tribunal de la jeunesse connaît:

1° ...;

2° ...;

3° ...;

4° des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes poursuivies du chef d'un fait qualifié infraction, commis avant l'âge de dix-huit ans accomplis;

5°

BASISTEKST**Wet van 8 april 1965 betreffende de
jeugdbescherming***Afdeling 2***Maatregelen ten aanzien van de minderjarigen****Art. 36.** De jeugdrechtbank neemt kennis:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar;]

5° [...].

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op minderjarigen die op het tijdstip van de feiten de hoedanigheid van militair bezitten.

Vlaamse Gemeenschap

Art. 36. De jeugdrechtbank neemt kennis:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar;]

5° [...].

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op minderjarigen die op het tijdstip van de feiten de hoedanigheid van militair bezitten.

Franse Gemeenschap.

Art. 36. De jeugdrechtbank neemt kennis:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar;]

5° [...].

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL**Wet van 8 april 1965 betreffende de
jeugdbescherming***Afdeling 2***Maatregelen ten aanzien van de minderjarigen****Art. 36.** De jeugdrechtbank neemt kennis:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar;]

5° [...].

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op minderjarigen die op het tijdstip van de feiten de hoedanigheid van militair bezitten.

Vlaamse Gemeenschap

Art. 36. De jeugdrechtbank neemt kennis:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar;]

5° [...].

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op minderjarigen die op het tijdstip van de feiten de hoedanigheid van militair bezitten.

Franse Gemeenschap.

Art. 36. De jeugdrechtbank neemt kennis:

1° [...];

2° [...];

3° [...];

4° [van de vorderingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de personen die vervolgd worden wegens een als misdrijf omschreven feit, gepleegd vóór de volle leeftijd van achttien jaar;]

5° [...].

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux mineurs ayant la qualité de militaire au moment des faits.

Communauté germanophone

Art. 36bis. Par dérogation à l'article 36, 4°, et sauf en cas de connexité avec des poursuites du chef d'infractions autres que celles prévues ci-dessous, les juridictions compétentes en vertu du droit commun connaissent des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes de plus de seize ans et de moins de dix-huit ans... au moment des faits, poursuivis du chef d'infraction:

1° aux dispositions des lois et règlements sur la police du roulage;

2° aux articles 418, 419 et 420 du Code pénal, pour autant qu'elle soit connexe à une infraction aux lois et règlements visés au 1°;

3° à la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs. Si les débats devant ces juridictions font apparaître qu'une mesure de garde, de préservation ou d'éducation serait plus adéquate en la cause, ces juridictions peuvent, par décision motivée, se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de réquisitions devant le tribunal de la jeunesse, s'il y a lieu.

La loi relative à la détention préventive n'est pas applicable aux personnes visées par le présent article, sauf s'il y a délit de fuite.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux mineurs ayant la qualité de militaire au moment des faits.

Communauté germanophone

Art. 36bis. Par dérogation à l'article 36, 4°, et sauf en cas de connexité avec des poursuites du chef d'infractions autres que celles prévues ci-dessous, les juridictions compétentes en vertu du droit commun connaissent des réquisitions du ministère public à l'égard des personnes de plus de seize ans et de moins de dix-huit ans... au moment des faits, poursuivis du chef d'infraction:

1° aux dispositions des lois et règlements sur la police du roulage;

2° aux articles 418, 419 et 420 du Code pénal, pour autant qu'elle soit connexe à une infraction aux lois et règlements visés au 1°;

3° à la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs. Si les débats devant ces juridictions font apparaître qu'une mesure de garde, de préservation ou d'éducation serait plus adéquate en la cause, ces juridictions peuvent, par décision motivée, se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de réquisitions devant le tribunal de la jeunesse, s'il y a lieu. La loi relative à la détention préventive n'est pas applicable aux personnes visées par le présent article, sauf s'il y a délit de fuite.

Art. 36ter. *Lorsqu'un mineur qui atteint l'âge de douze ans, est suspecté d'avoir commis un fait qualifié infraction, le procureur du Roi peut, au lieu de saisir le tribunal de la jeunesse prendre une ou plusieurs des mesures suivantes :*

1° adresser au mineur une lettre d'avertissement sous forme de rappel à la loi, dont copie est transmise à ses père et mère, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la garde, à moins qu'il ne convoque le mineur et les personnes précitées pour leur notifier cette lettre d'avertissement ;

2° inviter le mineur au moment des faits à indemniser ou à réparer le dommage causé par le fait qualifié infraction et à lui en fournir la preuve ;

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op minderjarigen die op het tijdstip van de feiten de hoedanigheid van militair bezitten.

Duitstalige Gemeenschap

Art. 36bis. In afwijking van artikel 36, 4°, en behoudens samenhang met vervolgingen wegens andere misdrijven dan die hieronder bepaald, nemen de gerechten, bevoegd op grond van het gemene recht, kennis van de vorderingen van het openbaar ministerie jegens [personen ouder dan zestien jaar en beneden achttien jaar][...] op het ogenblik van de feiten, vervolgd wegens overtreding van:

1° de bepalingen van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer;

2° de artikelen 418, 419 en 420 van het Strafwetboek voor zover er samenhang is met een overtreding van de onder 1° bedoelde wetten en verordeningen;

3° [de wet van 21 november 1989] betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.[Indien uit de debatten voor die gerechten] blijkt dat een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding geschikter is, kunnen die gerechten de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen met het oog op de vorderingen voor de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat.

De wet betreffende de voorlopige hechtenis is niet toepasselijk op de in dit artikel [bedoelde personen], tenzij bij vluchtmisdrijf.]

De bepalingen van dit artikel zijn niet toepasselijk op minderjarigen die op het tijdstip van de feiten de hoedanigheid van militair bezitten.

Duitstalige Gemeenschap

Art. 36bis. In afwijking van artikel 36, 4°, en behoudens samenhang met vervolgingen wegens andere misdrijven dan die hieronder bepaald, nemen de gerechten, bevoegd op grond van het gemene recht, kennis van de vorderingen van het openbaar ministerie jegens [personen ouder dan zestien jaar en beneden achttien jaar][...] op het ogenblik van de feiten, vervolgd wegens overtreding van:

1° de bepalingen van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer;

2° de artikelen 418, 419 en 420 van het Strafwetboek voor zover er samenhang is met een overtreding van de onder 1° bedoelde wetten en verordeningen;

3° [de wet van 21 november 1989] betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.[Indien uit de debatten voor die gerechten] blijkt dat een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding geschikter is, kunnen die gerechten de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen met het oog op de vorderingen voor de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat.

De wet betreffende de voorlopige hechtenis is niet toepasselijk op de in dit artikel [bedoelde personen], tenzij bij vluchtmisdrijf.]

Art. 36ter. *Wanneer een minderjarige die de leeftijd van twaalf jaar heeft bereikt, ervan verdacht wordt een als misdrijf omschreven feit te hebben gepleegd, kan de procureur des Konings in plaats van de zaak bij de jeugdrechtbank aanhangig te maken, één of meerdere van de onderstaande maatregelen nemen:*

1° hij kan de minderjarige een waarschuwingsbrief sturen in de vorm van een terechtwijzing, waarbij een afschrift van de brief gestuurd wordt naar zijn vader en moeder, zijn voogd of naar de personen die de minderjarige onder hun bewaring hebben, tenzij hij verkiest de minderjarige en de voormelde personen op te roepen teneinde hen van de schriftelijke terechtwijzing in kennis te stellen;

2° hij kan de op het ogenblik van de feiten minderjarige verzoeken de schade die door het als misdrijf omschreven feit werd toegebracht te vergoeden of te herstellen en hem daarvan het bewijs voor te leggen;

3° proposer une médiation réparatrice, ou

4° inviter le mineur à suivre une formation déterminée et/ou un programme de sensibilisation aux conséquences des actes qualifiés infractions et à leur impact sur les victimes éventuelles ;

5° inviter le mineur à suivre un traitement médical ou toute autre thérapie adéquate, et à en fournir périodiquement la preuve. Le mineur, convoqué par le procureur du Roi en application de l'alinéa 1er, points 2° à 5°, est assisté d'un avocat selon les modalités prévues à l'article 54bis, § 1er, alinéa 2. Les père et mère du mineur, son tuteur ou les personnes qui en ont la garde, en droit ou en fait, sont avisés oralement ou par écrit de cette convocation. La décision du procureur du Roi visée à l'alinéa 1er est subordonnée aux conditions suivantes :

1° Il est convaincu que la mesure est appropriée, compte tenu des besoins du mineurs et de l'intérêt de la société ;

2° Le mineur a librement manifesté sa ferme volonté de collaborer à la mise en œuvre de la mesure (...) ;

3° Il existe des indices sérieux que le mineur a commis les faits reprochés ;

4° Le mineur reconnaît la matérialité du fait qualifié infraction ; Lorsqu'il estime utile de recourir aux mesures prévues à l'alinéa 1er, points 3° à 5°, le procureur du Roi réfère le mineur au service social compétent.

Pendant la médiation prévue à l'alinéa 1er, point 3°, la victime, les père et mère du mineur, son tuteur ou les personnes qui en ont la garde, peuvent se faire assister par un avocat. Le service social compétent rend compte au procureur du Roi des suites de la médiation.

Lorsque les parties à la médiation trouvent un accord et que les conditions de celui-ci ont été respectées, le procureur du Roi en dresse procès-verbal qui met fin à l'action protectionnelle ; à défaut, il prend les réquisitions qu'il estime utiles¹.

¹ Art. 2

3° hij kan voorstellen over te gaan tot herstelbemiddeling;

4° hij kan de minderjarige verzoeken een bepaalde opleiding en/of een programma te volgen om hem bewust te maken van de gevolgen van zijn als overtredingen omschreven handelingen en van hun uitwerking op de mogelijke slachtoffers;

5° hij kan de minderjarige verzoeken een medische behandeling te ondergaan of een andere gepaste therapie te volgen, en hem daarvan periodiek het bewijs te leveren.

De minderjarige die door de procureur des Konings is opgeroepen met toepassing van het eerste lid, 2° tot 5°, wordt bijgestaan door een advocaat overeenkomstig de nadere regels waarin artikel 54bis, § 1, tweede lid, voorziet. De vader en moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die in rechte of in feite over hem de bewaring hebben, worden mondeling of schriftelijk van die oproeping in kennis gesteld. De in het eerste lid bedoelde beslissing van de procureur des Konings is onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° hij is ervan overtuigd dat de maatregel geschikt is, gelet op de behoeften van de minderjarige en het belang van de samenleving;

2° de minderjarige heeft vrijwillig te kennen gegeven dat hij vastbesloten is mee te werken aan de tenuitvoerlegging van de maatregel;

3° er bestaan ernstige aanwijzingen dat de minderjarige de ten laste gelegde feiten heeft gepleegd;

4° de minderjarige erkent het als misdrijf omschreven feit. Wanneer de procureur des Konings het nuttig acht de maatregelen te nemen waarin het eerste lid, 3° tot 5°, voorziet, verwijst hij de minderjarige door naar de bevoegde sociale dienst.

Tijdens de in het eerste lid, 3°, bedoelde bemiddeling kunnen het slachtoffer alsmede de vader en moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die over hem de bewaring hebben, zich laten bijstaan door een advocaat. De bevoegde sociale dienst brengt bij de procureur des Konings verslag uit over het resultaat van de bemiddeling.

Wanneer de bij de bemiddeling betrokken partijen tot een akkoord komen en wanneer de daarin gestelde voorwaarden in acht werden genomen, maakt de procureur des Konings daarvan een proces-verbaal op, dat een einde maakt aan het protectioneel optreden; bij gebreke daarvan stelt hij de vorderingen in die hij nuttig acht.¹

¹ Art. 2

Art. 37. § 1er. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal.

Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1er dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

- a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;
- b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources;
- c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59bis, §§ 2bis et 4bis de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988.

L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

Art. 37. § 1er. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances :

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal.

Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1er dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

- a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;
- b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources;
- c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59bis, §§ 2bis et 4bis de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988.

L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

Art. 37. § 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

- a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;
- b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun midelen;
- c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opnemings in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

Art. 37. § 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

- a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;
- b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun midelen;
- c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opnemings in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans. Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans. En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement. Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

Communauté flamande

Art. 37. § 1er. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans. Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans. En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement. Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

Communauté flamande

Art. 37. § 1er. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt. Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd. In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben. De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Vlaamse Gemeenschap

Art. 37. [§ 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt. Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd. In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben. De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Vlaamse Gemeenschap

Art. 37. [§ 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal.

Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1er dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial; b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources; c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59*bis*, §§ 2*bis* et 4*bis* de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988. L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans. Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal.

Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1er dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial; b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources; c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59*bis*, §§ 2*bis* et 4*bis* de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988. L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans. Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken; b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen; c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opname in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt. Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het ver-

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken; b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen; c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opname in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt. Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het

ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans. En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement. Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

Communauté française

Art. 37. § 1er. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal. Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1er dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

- a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;
- b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources;
- c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;

ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans. En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement. Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

Communauté française

Art. 37. § 1er. Le tribunal de la jeunesse peut ordonner à l'égard des personnes qui lui sont déférées, des mesures de garde, de préservation et d'éducation.

§ 2. Il peut selon les circonstances:

1° les réprimander et, sauf en ce qui concerne celles qui ont atteint dix-huit ans, les laisser ou les rendre aux personnes qui en ont la garde en leur enjoignant le cas échéant de mieux les surveiller à l'avenir;

2° les soumettre à la surveillance du service social compétent chargé de veiller à l'observation des conditions fixées par le tribunal. Le tribunal peut subordonner le maintien des personnes visées au § 1er dans leur milieu, notamment à une ou plusieurs des conditions suivantes:

- a) fréquenter régulièrement un établissement scolaire d'enseignement ordinaire ou spécial;**
- b) accomplir une prestation éducative ou philanthropique en rapport avec leur âge et leurs ressources;**
- c) se soumettre aux directives pédagogiques et médicales d'un centre d'orientation éducative ou d'hygiène mentale;**

zoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd. In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben. De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Franse Gemeenschap

Art. 37. § 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden. De rechtbank kan het behoud van de in § 1 bedoelde personen in hun milieu met name afhankelijk maken van een of meer van de volgende voorwaarden:

- a) geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;
- b) een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen;
- c) de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

zoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd. In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben. De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Franse Gemeenschap

Art. 37. § 1. De jeugdrechtbank kan de voor haar gebrachte personen maatregelen van bewaring, behoeding en opvoeding opleggen.

§ 2. Zij kan naar gelang van de omstandigheden:

1° hen berispen en hen, met uitzondering van de personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt, laten bij degenen onder wier bewaring zij staan, dan wel hen aan de betrokkenen teruggeven, en dezen er, in voorkomend geval, toe aanmanen in het vervolg beter toezicht op hen te houden;

2° hen onder het toezicht plaatsen van de bevoegde sociale dienst, die moet waken over de naleving van de door de rechtbank gestelde voorwaarden.

2°bis hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, onder het intensieve toezicht plaatsen van een opvoeder die terzake als referentiepersoon fungeert;

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59bis, §§ 2bis et 4bis de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988. L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

3° les placer sous surveillance du service social compétent, chez une personne digne de confiance ou dans un établissement approprié, en vue de leur hébergement, de leur traitement, de leur éducation, de leur instruction ou de leur formation professionnelle;

4° les confier à une institution publique d'observation et d'éducation sous surveillance ou au groupe des institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance. En ce qui concerne les personnes visées à l'article 36, 4° et sans préjudice des dispositions de l'article 60, la décision précise la durée de la mesure et si elle prescrit un régime éducatif fermé organisé par les autorités compétentes en vertu de l'article 59bis, §§ 2bis et 4bis de la Constitution et de l'article 5, § 1er, II, 6° de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifiée par la loi du 8 août 1988. L'accès aux institutions publiques d'observation et d'éducation sous surveillance est réservé, sauf circonstances très exceptionnelles, au jeune âgé de plus de douze ans.

² Art. 3

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, uitbesteden bij een betrouwbaar persoon of plaatsen in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht of aan de groep openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opnemings in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.

3° hen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, plaatsen bij een betrouwbaar persoon of in een geschikte inrichting, met het oog op hun huisvesting, behandeling, opvoeding, onderricht of beroepsopleiding;

4° hen toevertrouwen aan een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht. Ten aanzien van de personen als bedoeld in artikel 36, 4°, en onverminderd het bepaalde in artikel 60 wordt in de beslissing vastgesteld wat de duur van de maatregel is, alsmede of het om opnemings in een gesloten opvoedingsafdeling gaat, zoals georganiseerd door de overheden die daartoe bevoegd zijn overeenkomstig artikel 59bis, §§ 2bis en 4bis van de Grondwet, alsmede van artikel 5, § 1, II, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988. Behoudens in zeer uitzonderlijke omstandigheden staan de openbare instellingen voor observatie en opvoeding onder toezicht alleen open voor de jongere boven de twaalf jaar.²

§ 2bis. In de in § 2, 2° tot 4°, bedoelde gevallen kan de jeugdrechtbank de in § 1 bedoelde personen, onder toezicht van de bevoegde sociale dienst, één of meerdere van de volgende voorwaarden opleggen:

1° geregeld een school voor gewoon of buitengewoon onderwijs bezoeken;

2° een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard leveren in verhouding tot hun leeftijd en hun middelen;

3° de pedagogische en medische richtlijnen van een centrum voor opvoedkundige voorlichting of geestelijke hygiëne in acht nemen;

4° een welbepaalde opleiding volgen en/of een trajectwerking volgen ter bewustwording van de gevolgen van de als misdrijf omschreven handelingen alsook van de invloed daarvan op de eventuele slachtoffers;

5° met hun instemming meewerken aan herstelbemiddeling;

6° deelnemen aan één of meerdere sportieve, sociale of culturele activiteiten;

7° één of meerdere specifieke voorwaarden in acht nemen die zij bepaalt.». Tijdens de in § 2bis, eerste lid, 5°, bedoelde bemiddeling wordt de minderjarige bijgestaan door een advocaat volgens de in artikel 54bis, § 1, tweede lid, bepaalde nadere regels. Het slachtoffer alsmede de vader en moe-

² Art. 3

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans. Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans. En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

§ 3. Les mesures prévues au § 2, 2° à 4°, sont suspendues lorsque l'intéressé se trouve sous les armes. Elles prennent fin lorsque l'intéressé atteint dix-huit ans. Toutefois, à l'égard des personnes visées à l'article 36, 4°, et sans préjudice de l'article 60:

1° à la requête de l'intéressé, ou sur réquisition du ministère public en cas de mauvaise conduite persistante ou de comportement dangereux de l'intéressé, une prolongation de ces mesures peut être ordonnée, par jugement, pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra l'âge de vingt ans. Le tribunal est saisi de la requête ou de la réquisition dans les trois mois précédant le jour de la majorité de l'intéressé;

2° ces mesures pourront être ordonnées par jugement pour une durée déterminée ne dépassant pas le jour où l'intéressé atteindra vingt ans, lorsqu'il s'agit de personnes qui ont commis un fait qualifié infraction après l'âge de dix-sept ans. En cas d'appel contre ces jugements, la chambre de la jeunesse de la cour d'appel statue d'urgence. L'appel n'est pas suspensif. Les jugements et arrêts prononcés en application de cet article ne sont pas susceptibles d'opposition.

³ Art. 3

⁴ Art. 3

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt. Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd. In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

der van de minderjarige, diens voogd of de personen die over hem de bewaring hebben, kunnen zich door een advocaat laten bijstaan. Wanneer de jeugdrechtbank het nuttig acht een beroep te doen op bemiddeling verwijst zij de minderjarige door naar de bevoegde sociale dienst, die bij haar verslag uitbrengt over het resultaat van die bemiddeling.³

§ 2ter. Wanneer jeugdrechtbank de in § 1 bedoelde maatregelen oplegt, dient zij rekening te houden met de volgende factoren :

1° de persoonlijkheid en de maturiteitsgraad van de minderjarige;

2° de aard van de feiten;

3° de behandelingswijzen, vormen van opvoedkundige trajectwerking of andere middelen daartoe, alsmede het voordeel dat de minderjarige zich daarmee zou kunnen doen;

4° de vroegere maatregelen die ten aanzien van de minderjarige werden genomen, alsmede het gedrag dat hij daarbij vertoonde;

5° de veiligheid van de minderjarige; 6° de openbare veiligheid.⁴

§ 3. De onder 2° tot 4° van § 2 bedoelde maatregelen worden geschorst wanneer de betrokkene onder de wapens is. Ze nemen een einde wanneer hij de leeftijd van achttien jaar bereikt. Ten aanzien van de in artikel 36, 4°, bedoelde personen kunnen deze maatregelen, onverminderd het bepaalde in artikel 60, evenwel:

1° op verzoek van de betrokkene dan wel indien de betrokkene blijkt geeft van aanhoudend wangedrag of zich gevaarlijk gedraagt, op vordering van het openbaar ministerie, bij vonnis voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, worden verlengd. Het verzoek of de vordering moet binnen een termijn van drie maanden voorafgaand aan de dag waarop de betrokkene meerderjarig wordt, bij de rechtbank worden ingesteld;

2° bij vonnis worden bevolen voor een bepaalde duur, uiterlijk tot de dag waarop de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt, wanneer het gaat om personen die na de leeftijd van zeventien jaar een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd. In geval van hoger beroep tegen deze vonnissen, doet de jeugdkamer van het hof van beroep onverwijld uitspraak. Het hoger beroep heeft geen schorsende werking. De vonnissen en arresten uitgesproken met toepassing van dit artikel zijn niet vatbaar voor verzet.

³ Art. 3

⁴ Art. 3

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement. Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi. Texte fédéral

Art. 37bis. ...

Art. 38. Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuites devant la juridiction compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu. La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi.

Toute personne qui a fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du lendemain du jour de sa condamnation définitive par la juridiction compétente.

§ 4. La mesure de réprimande prévue au § 2, 1°, est applicable aux personnes qui ont commis un fait qualifié infraction avant l'âge de dix-huit ans, même si elles ont dépassé cet âge au moment du jugement. Les personnes visées à l'alinéa précédent qui ont atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement, sont assimilées aux mineurs pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80 de la présente loi. Texte fédéral

Art. 37bis. *Avant de prendre l'ordonnance visée à l'article 37, le tribunal de la jeunesse fait procéder à un rapport évaluatif sur le mineur par l'intermédiaire du service social compétent lorsqu'une mesure a été prise provisoirement par la juge de la jeunesse en application de l'article 52, ou lorsqu'il l'estime approprié.*

Le tribunal fixe le délai dans lequel le rapport doit être rédigé, délai qui ne peut excéder deux mois⁵.

Art. 38. *Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuites devant la juridiction de jugement compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu. La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article 80.*

Le tribunal de la jeunesse statue dans les 15 jours de sa saisine. En cas d'application de l'article 50, § 1, alinéa 6, le tribunal de la jeunesse qui n'ordonne pas le dessaisissement met immédiatement fin à ce placement et prend à l'égard du mineur toute autre mesure qu'il juge utile. Si un mandat d'arrêt est décerné ou si une peine d'emprisonnement est prononcée par une juridiction de droit commun suite à une décision de dessaisissement l'inculpé ou la condamnée âgée de moins de dix-huit ans est placé en détention dans un centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un fait qualifié

⁵ Art. 4

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben. De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Federale tekst

Art. 37bis. [...]]

Art. 38. [Indien de persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtsbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtsbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat. De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.

§ 4. De maatregel van berisping bedoeld in § 2, 1°, is van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit gepleegd hebben vóór de leeftijd van achttien jaar, zelfs indien zij op het tijdstip van het vonnis deze leeftijd overschreden hebben. De in het vorige lid bedoelde personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt op het ogenblik van het vonnis, worden met minderjarigen gelijkgesteld voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80 van deze wet.

Federale tekst

Art. 37bis. *Alvorens de in artikel 37 bedoelde maatregel op te leggen, laat de jeugdrechtsbank, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, een evaluatieverslag opmaken over de minderjarige indien de jeugdrechter ten aanzien van hem een voorlopige maatregel heeft genomen met toepassing van artikel 52, hetzij indien hij een dergelijke maatregel geschikt acht.*

De rechtbank legt de termijn vast waarbinnen het verslag moet worden opgemaakt. Die termijn mag niet langer zijn dan twee maanden.⁵

Art. 38. *Indien de persoon die wegens een als misdrijf omschreven feit voor de jeugdrechtsbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtsbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat. De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel 80.*

De jeugdrechtsbank spreekt zich binnen 15 dagen na de aanhangigmaking ervan uit. Indien artikel 50, § 1, zesde lid, wordt toegepast, maakt de jeugdrechtsbank die niet beveelt om de zaak uit handen te geven, onmiddellijk een einde aan die plaatsing, en neemt zij ten aanzien van de minderjarige alle andere maatregelen die zij nuttig acht. Zo een aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd of wanneer een gemeenschappelijk rechtcollege een gevangenisstraf uitspreekt nadat werd besloten tot het uit handen geven van de zaak betreffende de verdachte of veroordeelde die jonger is dan achttien jaar,

⁵ Art. 4

Chapitre IV. De la compétence territoriale et de la procédure

Art. 48. § 1er. Dans les procédures visées au titre II, chapitre III, section 1re, chaque parent ou personne ayant la garde d'un jeune fait l'objet d'une procédure distincte. Ces procédures ne peuvent être jointes à d'autres procédures que pendant la procédure préparatoire. Les pièces contenant des informations relatives à chacun des parents ou personnes ayant la garde de l'intéressé doivent être séparées des autres pièces de la procédure. Elles ne peuvent être communiquées aux autres parties. Pendant la durée de la procédure préparatoire, le ministère public peut refuser la communication de ces pièces aux parties, s'il juge que cette communication serait de nature à nuire aux intérêts des personnes concernées.

§ 2. Dans les procédures visées au titre II, chapitre III, section 2, lorsque le fait qu'aurait commis la personne de moins de dix-huit ans est connexe à une infraction qu'auraient commise une ou plusieurs personnes non justiciables du tribunal de la jeunesse, les poursuites sont disjointes dès que la disjonction peut avoir lieu sans nuire à l'information ou à l'instruction. Les poursuites peuvent être jointes si le tribunal de la jeunesse s'est dessaisi conformément à l'article 38.

*infraction. Toute personne qui fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du jour où cette décision est devenue définitive.*⁶

Chapitre IV. De la compétence territoriale et de la procédure

Art. 48. § 1er. Dans les procédures visées au titre II, chapitre III, section 1re, chaque parent ou personne ayant la garde d'un jeune fait l'objet d'une procédure distincte. Ces procédures ne peuvent être jointes à d'autres procédures que pendant la procédure préparatoire. Les pièces contenant des informations relatives à chacun des parents ou personnes ayant la garde de l'intéressé doivent être séparées des autres pièces de la procédure. Elles ne peuvent être communiquées aux autres parties. Pendant la durée de la procédure préparatoire, le ministère public peut refuser la communication de ces pièces aux parties, s'il juge que cette communication serait de nature à nuire aux intérêts des personnes concernées.

§ 2. Dans les procédures visées au titre II, chapitre III, section 2, lorsque le fait qu'aurait commis la personne de moins de dix-huit ans est connexe à une infraction qu'auraient commise une ou plusieurs personnes non justiciables du tribunal de la jeunesse, les poursuites sont disjointes dès que la disjonction peut avoir lieu sans nuire à l'information ou à l'instruction. Les poursuites peuvent être jointes si le tribunal de la jeunesse s'est dessaisi conformément à l'article 38.

⁶ Art. 5

Art. 39. Indien de krachtens artikel 37 genomen maatregel zijn uitwerking mist wegens het voortdurend wangedrag of de gevaarlijke gedragingen van de minderjarige, kan de jeugdrechtbank beslissen dat hij, totdat hij meerderjarig is, ter beschikking van de Regering wordt gesteld. [Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.]

Art. 40. [...]

Hoofdstuk IV. Territoriale bevoegdheid en rechtspleging

Art. 48. § 1. In de rechtsplegingen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, eerste afdeling, maakt iedere ouder of persoon die een jongere onder zijn bewaring heeft, het voorwerp uit van een onderscheiden rechtspleging. Die rechtsplegingen kunnen alleen tijdens de voorbereidende rechtspleging met andere rechtsplegingen worden samengevoegd. De stukken welke gegevens bevatten betreffende elk van de ouders of personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben, moeten gescheiden blijven van de andere procedurestukken. Zij mogen niet aan de andere partijen worden medegedeeld. Tijdens de duur van de voorbereidende rechtspleging kan het openbaar ministerie de mededeling van deze stukken aan de partijen weigeren, indien het oordeelt dat deze mededeling de belangen van de betrokken personen kan schaden.

§ 2. Indien in de rechtsplegingen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, afdeling 2, het feit gepleegd door de persoon beneden de achttien jaar samenhangt met een misdrijf dat begaan zou zijn door een of meer personen die niet aan de rechtsmacht van de jeugdrechtbank zijn onderworpen, worden de vervolgingen gesplitst zodra zulks zonder nadeel voor het vooronderzoek of voor het gerechtelijk onderzoek kan geschieden. De vervolgingen kunnen worden samengevoegd indien de jeugdrechtbank overeenkomstig artikel 38 de zaak uit handen heeft gegeven.

wordt hij opgesloten in een federaal gesloten centrum voor minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd. Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd vanaf de dag waarop zijn veroordeling definitief is geworden, onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.⁶

Art. 39. Indien de krachtens artikel 37 genomen maatregel zijn uitwerking mist wegens het voortdurend wangedrag of de gevaarlijke gedragingen van de minderjarige, kan de jeugdrechtbank beslissen dat hij, totdat hij meerderjarig is, ter beschikking van de Regering wordt gesteld. [Deze bepaling is niet van toepassing op de personen die een als misdrijf gekwalificeerd feit hebben gepleegd.]

Art. 40. [...]

Hoofdstuk IV. Territoriale bevoegdheid en rechtspleging

Art. 48. § 1. In de rechtsplegingen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, eerste afdeling, maakt iedere ouder of persoon die een jongere onder zijn bewaring heeft, het voorwerp uit van een onderscheiden rechtspleging. Die rechtsplegingen kunnen alleen tijdens de voorbereidende rechtspleging met andere rechtsplegingen worden samengevoegd. De stukken welke gegevens bevatten betreffende elk van de ouders of personen die de betrokkene onder hun bewaring hebben, moeten gescheiden blijven van de andere procedurestukken. Zij mogen niet aan de andere partijen worden medegedeeld. Tijdens de duur van de voorbereidende rechtspleging kan het openbaar ministerie de mededeling van deze stukken aan de partijen weigeren, indien het oordeelt dat deze mededeling de belangen van de betrokken personen kan schaden.

§ 2. Indien in de rechtsplegingen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, afdeling 2, het feit gepleegd door de persoon beneden de achttien jaar samenhangt met een misdrijf dat begaan zou zijn door een of meer personen die niet aan de rechtsmacht van de jeugdrechtbank zijn onderworpen, worden de vervolgingen gesplitst zodra zulks zonder nadeel voor het vooronderzoek of voor het gerechtelijk onderzoek kan geschieden. De vervolgingen kunnen worden samengevoegd indien de jeugdrechtbank overeenkomstig artikel 38 de zaak uit handen heeft gegeven.

⁶ Art. 5

Art. 48bis. § 1er. *Le mineur privé provisoirement de sa liberté doit être tenu à l'écart de tout adulte détenu ou placé en détention préventive, à moins que la sécurité du mineur ou celle d'autres personnes ne puisse être garantie.*

§ 2. *Lorsqu'un mineur est privé provisoirement de sa liberté, sous réserve de l'application de l'alinéa 3, le fonctionnaire de police responsable lors de sa privation de liberté doit, dans les meilleurs délais, donner ou faire donner aux père et mère du mineur, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la garde, une information orale ou écrite, de l'arrestation, de ses motifs et du lieu dans lequel le mineur est retenu. L'avis peut être donné à un parent adulte du mineur, connu de lui et susceptible de l'aider ou, à défaut, à un autre adulte, connu de lui et susceptible de l'aider, que le donneur de l'avis estime approprié, lorsque ni le père ni la mère du mineur, son tuteur ou la personne qui en a la garde ne semblent être disponibles ou qu'il n'est pas possible de connaître leur adresse, de les joindre, et que le mineur :*

1° est privé de liberté suite de son arrestation, ou ;

2° a été mis en liberté contre la promesse de comparaître ou la signature d'un engagement. Dans les situations visées au § 2, alinéa 2, point 1° et 2°, si le mineur est marié, l'avis peut être donné à son conjoint plutôt qu'à ses père et mère.

Tout avis doit contenir :

1° le nom du mineur en cause ;

2° une mention faisant état du droit du mineur aux services d'un avocat .Au cas où l'avis n'a pas été donné conformément au présent article et qu'aucune des personnes auxquelles il aurait pu être donné ne s'est présentée au tribunal, le juge du tribunal de la jeunesse saisi de l'affaire peut soit ajourner l'affaire et ordonner qu'un avis soit donné à la personne qu'il désigne, soit passer outre l'avis s'il ne l'estime pas indispensable eu égard aux circonstances qu'il motive.⁷

Art. 50. § 1er. Le tribunal de la jeunesse effectue toutes diligences et fait procéder à toutes investiga-

Art. 50. § 1er. Le tribunal de la jeunesse effectue toutes diligences et fait procéder à toutes investiga-

⁷ Art. 6

Art. 48bis. § 1. *De voorlopig van zijn vrijheid beroofde minderjarige moet worden afgezonderd van ongeacht welke gedetineerde of in voorlopige hechtenis genomen volwassene, tenzij de veiligheid van de minderjarige of van anderen niet kan worden gewaarborgd.*

§ 2. *Wanneer een minderjarige voorlopig van zijn vrijheid wordt beroofd, moet de bij zijn vrijheidsberoving verantwoordelijke politieambtenaar, onder voorbehoud van het derde lid, zo snel mogelijk de vader en moeder van de minderjarige, diens voogd of de personen die over hem de bewaring hebben, schriftelijk of mondeling in kennis stellen of laten stellen van de aanhouding, van de redenen hiervoor alsook van de plaats waar de minderjarige wordt opgesloten. Het bericht kan worden gegeven aan een volwassen ouder van de minderjarige die hem kent en hem kan helpen, of bij gebreke daarvan aan een andere, door de berichtgever geschikt geachte volwassene die hem kent en hem kan helpen, wanneer de vader noch de moeder van de minderjarige, diens voogd of de persoon die over hem de bewaring heeft kennelijk niet beschikbaar zijn, hetzij wanneer hun adres onbekend is of wanneer zij onbereikbaar zijn, en de minderjarige bovendien:*

1° ingevolge zijn aanhouding van zijn vrijheid is beroofd, of

2° in vrijheid is gesteld tegen de belofte om te verschijnen of tegen een ondertekende verbintenis. Indien de minderjarige gehuwd is, kan in de in § 2, tweede lid, 1° en 2°, bedoelde situaties het bericht aan de echtgenoot van de minderjarige worden gegeven in plaats van aan zijn vader of moeder.

Elk bericht moet de volgende elementen bevatten:

1° de naam van de betrokken minderjarige;

2° een vermelding die aangeeft dat de minderjarige het recht heeft om een beroep te doen op de diensten van een advocaat. Als het bericht niet conform dit artikel is gegeven en niemand van degenen aan wie het had kunnen zijn gegeven zich bij de rechtbank heeft aangemeld, kan de rechter van de jeugdrechtbank bij wie de zaak aanhangig is gemaakt, die zaak uitstellen en bevelen dat bericht wordt gegeven aan de persoon die hij aanwijst dan wel geen bericht geven, als hij op grond van de door hem aangevoerde omstandigheden een dergelijk bericht niet noodzakelijk acht⁷.

Art. 50. § 1. De jeugdrechtbank treft alle maatregelen en doet het onderzoek verrichten dat nodig is om

Art. 50. § 1. De jeugdrechtbank treft alle maatregelen en doet het onderzoek verrichten dat nodig is om

⁷ Art. 6

tions utiles pour connaître la personnalité de l'intéressé, le milieu où il est élevé, déterminer son intérêt et les moyens appropriés à son éducation ou à son traitement. Il peut faire procéder à une étude sociale par l'intermédiaire du service social compétent et soumettre l'intéressé à un examen médico-psychologique, lorsque le dossier qui lui est soumis, ne lui paraît pas suffisant. Lorsque le tribunal de la jeunesse fait procéder à une étude sociale, il ne peut, sauf en cas d'extrême urgence, prendre ou modifier sa décision, qu'après avoir pris connaissance de l'avis du service social compétent, à moins que cet avis ne lui parvienne pas dans le délai qu'il a fixé et qui ne peut dépasser septante-cinq jours. Sans préjudice de l'article 36bis, le tribunal de la jeunesse ne peut se dessaisir d'une affaire, dans les conditions prévues par l'article 38, qu'après avoir fait procéder à l'étude sociale et à l'examen médico-psychologique prévus à l'alinéa deux.

§ 2. Toutefois, 1° le tribunal de la jeunesse peut se dessaisir d'une affaire sans disposer du rapport de l'examen médico-psychologique lorsqu'il constate que l'intéressé se soustrait à cet examen ou refuse de s'y soumettre;

tions utiles pour connaître la personnalité de l'intéressé, le milieu où il est élevé, déterminer son intérêt et les moyens appropriés à son éducation ou à son traitement. Il peut faire procéder à une étude sociale par l'intermédiaire du service social compétent et soumettre l'intéressé à un examen médico-psychologique, lorsque le dossier qui lui est soumis, ne lui paraît pas suffisant. Lorsque le tribunal de la jeunesse fait procéder à une étude sociale, il ne peut, sauf en cas d'extrême urgence, prendre ou modifier sa décision, qu'après avoir pris connaissance de l'avis du service social compétent, à moins que cet avis ne lui parvienne pas dans le délai qu'il a fixé et qui ne peut dépasser septante-cinq jours.

Sans préjudice de l'article 36bis, suite à la demande du procureur du Roi d'instruire le dossier en vue d'un dessaisissement éventuel, le juge de la jeunesse doit faire procéder sans délai à l'étude sociale et à l'examen médico-psychologique prévus à l'alinéa 2 ; ceux-ci sont déposés au greffe dans les septante-cinq jours de la demande.⁸

Le jour du dépôt au greffe de l'étude sociale et de l'examen médico-psychologique, le juge de la jeunesse communique le dossier au procureur du Roi qui, dans les 015 jours, lance citation, le cas échéant, pour la plus prochaine audience utile, en vue du dessaisissement.

A dater de la citation le mineur confié à une institution visée à l'article 37, § 2, 4°, en régime éducatif fermé peut être transféré à la section éducation d'un centre fédéral fermé pour mineurs ayant commis un fait qualifié infraction sur décision du juge de la jeunesse suite à la demande faite par le directeur de cette institution sur base d'un rapport motivé. Cette décision n'est pas susceptible d'appel.⁹

§ 2. Toutefois, 1° le tribunal de la jeunesse peut se dessaisir d'une affaire sans disposer du rapport de l'examen médico-psychologique lorsqu'il constate que l'intéressé se soustrait à cet examen ou refuse de s'y soumettre;

⁸ Art. 7

⁹ Art. 7

¹⁰ Art. 7

de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, te kennen en om uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn. Zij kan een maatschappelijk onderzoek doen verrichten, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, en de betrokkene aan een medisch-psychologisch onderzoek onderwerpen, indien zij het haar meegedeelde dossier niet voldoende acht. Indien de jeugdrechtbank een maatschappelijk onderzoek doet verrichten, kan zij, behoudens in spoedeisende gevallen, haar beslissing eerst nemen of wijzigen, na kennis genomen te hebben van het advies van de bevoegde sociale dienst, tenzij dit advies haar niet bereikt binnen de door haar bepaalde termijn, die niet meer dan vijfenzeventig dagen mag bedragen.

Onverminderd artikel 36bis, kan de jeugdrechtbank de zaak onder de in artikel 38 bepaalde voorwaarden eerst uit handen geven na de in het tweede lid bedoelde maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken te hebben doen verrichten.

§ 2. Evenwel, 1° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek te beschikken, wanneer zij constateert dat de betrokkene zich aan dit onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;

de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, te kennen en om uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn. Zij kan een maatschappelijk onderzoek doen verrichten, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, en de betrokkene aan een medisch-psychologisch onderzoek onderwerpen, indien zij het haar meegedeelde dossier niet voldoende acht. Indien de jeugdrechtbank een maatschappelijk onderzoek doet verrichten, kan zij, behoudens in spoedeisende gevallen, haar beslissing eerst nemen of wijzigen, na kennis genomen te hebben van het advies van de bevoegde sociale dienst, tenzij dit advies haar niet bereikt binnen de door haar bepaalde termijn, die niet meer dan vijfenzeventig dagen mag bedragen.

Onverminderd artikel 36bis moet de jeugdrechter ingevolge het verzoek van de procureur des Konings om het dossier te onderzoeken teneinde het eventueel uit handen te geven, het in het tweede lid bedoelde maatschappelijk onderzoek en medisch-psychologisch onderzoek onverwijld laten verrichten; beide worden bij de griffie ingediend binnen vijfenzeventig dagen na het verzoek.⁸

De dag dat het maatschappelijk onderzoek en het medisch-psychologisch onderzoek bij de griffie worden ingediend, deelt de jeugdrechter het dossier mee aan de procureur des Konings, die in voorkomend geval binnen de daarop volgende vijftien dagen tegen de best passende volgende zitting de dagvaarding uitschrijft om de zaak uit handen te geven.⁹

Vanaf de dagvaarding kan de minderjarige die werd toevertrouwd aan een gesloten opvoedingsafdeling van een instelling als bedoeld in artikel 37, § 2, 4°, worden overgebracht naar de afdeling opvoeding van een federaal gesloten centrum voor minderjaren die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd, bij beslissing van de jeugdrechter als gevolg van een verzoek van de directeur van die instelling op grond van een met redenen omkleed verslag. Tegen die beslissing kan geen hoger beroep worden ingesteld.¹⁰

§ 2. Evenwel, 1° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek te beschikken, wanneer zij constateert dat de betrokkene zich aan dit onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;

⁸ Art. 7

⁹ Art. 7

¹⁰ Art. 7

2° le tribunal de la jeunesse statue sur la demande de dessaisissement dans les quinze jours de la citation, sans devoir faire procéder à une étude sociale et sans devoir demander un examen médico-psychologique, lorsqu'une mesure a déjà été prise par jugement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans en raison d'un ou plusieurs faits visés aux articles 323, 373 à 378, 392 à 394, 401 et 468 à 476 du Code pénal, commis après l'âge de seize ans, et que cette personne est à nouveau poursuivie pour un ou plusieurs de ces faits commis postérieurement à la première condamnation. Les pièces de la procédure antérieure sont jointes à la nouvelle procédure;

3° le tribunal de la jeunesse statue dans les mêmes conditions sur la demande de dessaisissement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans qui a commis un fait qualifié crime punissable d'une peine supérieure à la réclusion de vingt ans, commis après l'âge de seize ans et qui n'est poursuivi qu'après qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Texte fédéral

Art. 50. § 1er. Le tribunal de la jeunesse effectue toutes diligences et fait procéder à toutes investigations utiles pour connaître la personnalité de l'intéressé, le milieu où il est élevé, déterminer son intérêt et les moyens appropriés à son éducation ou à son traitement. Il peut faire procéder à une étude sociale par l'intermédiaire du service social compétent et soumettre l'intéressé à un examen médico-psychologique, lorsque le dossier qui lui est soumis, ne lui paraît pas suffisant. Lorsque le tribunal de la jeunesse fait procéder à une étude sociale, il ne peut, sauf en cas d'extrême urgence, prendre ou modifier sa décision, qu'après avoir pris connaissance de l'avis du service social compétent, à moins que cet avis ne lui parvienne pas dans le délai qu'il a fixé et qui ne peut dépasser septante-cinq jours. Sans préjudice de l'article 36bis, le tribunal de la jeunesse ne peut se dessaisir d'une affaire, dans les conditions prévues par l'article 38, qu'après avoir fait procéder à l'étude sociale et à l'examen médico-psychologique prévus à l'alinéa deux.

§ 2. Toutefois, 1° le tribunal de la jeunesse peut se dessaisir d'une affaire sans disposer du rapport de l'examen médico-psychologique lorsqu'il constate que l'intéressé se soustrait à cet examen ou refuse de s'y soumettre;

2° le tribunal de la jeunesse statue sur la demande de dessaisissement dans les quinze jours de la citation, sans devoir faire procéder à une étude sociale et sans devoir demander un examen médico-psychologique, lorsqu'une mesure a déjà été prise par jugement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans en raison d'un ou plusieurs faits visés aux articles 323, 373 à 378, 392 à 394, 401 et 468 à 476 du Code pénal, commis après l'âge de seize ans, et que cette personne est à nouveau poursuivie pour un ou plusieurs de ces faits commis postérieurement à la première condamnation. Les pièces de la procédure antérieure sont jointes à la nouvelle procédure;

3° le tribunal de la jeunesse statue dans les mêmes conditions sur la demande de dessaisissement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans qui a commis un fait qualifié crime punissable d'une peine supérieure à la réclusion de vingt ans, commis après l'âge de seize ans et qui n'est poursuivi qu'après qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Texte fédéral

Art. 50. § 1er. Le tribunal de la jeunesse effectue toutes diligences et fait procéder à toutes investigations utiles pour connaître la personnalité de l'intéressé, le milieu où il est élevé, déterminer son intérêt et les moyens appropriés à son éducation ou à son traitement. Il peut faire procéder à une étude sociale par l'intermédiaire du service social compétent et soumettre l'intéressé à un examen médico-psychologique, lorsque le dossier qui lui est soumis, ne lui paraît pas suffisant. Lorsque le tribunal de la jeunesse fait procéder à une étude sociale, il ne peut, sauf en cas d'extrême urgence, prendre ou modifier sa décision, qu'après avoir pris connaissance de l'avis du service social compétent, à moins que cet avis ne lui parvienne pas dans le délai qu'il a fixé et qui ne peut dépasser septante-cinq jours. Sans préjudice de l'article 36bis, le tribunal de la jeunesse ne peut se dessaisir d'une affaire, dans les conditions prévues par l'article 38, qu'après avoir fait procéder à l'étude sociale et à l'examen médico-psychologique prévus à l'alinéa deux.

§ 2. Toutefois, 1° le tribunal de la jeunesse peut se dessaisir d'une affaire sans disposer du rapport de l'examen médico-psychologique lorsqu'il constate que l'intéressé se soustrait à cet examen ou refuse de s'y soumettre;

2° spreekt de jeugdrechtbank zich uit over de vordering tot uit handen geven uiterlijk vijftien dagen na de dagvaarding, zonder een maatschappelijk onderzoek te moeten laten uitvoeren en zonder een medisch-psychologisch onderzoek te moeten vragen, indien er al een vonnis bestaat dat in een maatregel voorziet ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die één of meer feiten heeft gepleegd als bedoeld in de artikelen 323, 373 tot 378, 392 tot 394, 401 en 468 tot 476 van het Strafwetboek, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer één of meer van voornoemde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;

3° doet de jeugdrechtbank onder dezelfde voorwaarden uitspraak over de vordering tot het uit handen geven ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die een feit, dat als misdadig wordt gekwalificeerd en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar opsluiting, heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en eerst wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Federale tekst

Art. 50. § 1. De jeugdrechtbank treft alle maatregelen en doet het onderzoek verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, te kennen en om uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn. Zij kan een maatschappelijk onderzoek doen verrichten, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, en de betrokkene aan een medisch-psychologisch onderzoek onderwerpen, indien zij het haar meegedeelde dossier niet voldoende acht. Indien de jeugdrechtbank een maatschappelijk onderzoek doet verrichten, kan zij, behoudens in spoedeisende gevallen, haar beslissing eerst nemen of wijzigen, na kennis genomen te hebben van het advies van de bevoegde sociale dienst, tenzij dit advies haar niet bereikt binnen de door haar bepaalde termijn, die niet meer dan vijfenzeventig dagen mag bedragen. Onverminderd artikel 36*bis*, kan de jeugdrechtbank de zaak onder de in artikel 38 bepaalde voorwaarden eerst uit handen geven na de in het tweede lid bedoelde maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken te hebben doen verrichten.

§ 2. Evenwel, 1° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek te beschikken, wanneer zij constateert dat de betrokkene zich aan dit onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;

2° spreekt de jeugdrechtbank zich uit over de vordering tot uit handen geven uiterlijk vijftien dagen na de dagvaarding, zonder een maatschappelijk onderzoek te moeten laten uitvoeren en zonder een medisch-psychologisch onderzoek te moeten vragen, indien er al een vonnis bestaat dat in een maatregel voorziet ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die één of meer feiten heeft gepleegd als bedoeld in de artikelen 323, 373 tot 378, 392 tot 394, 401 en 468 tot 476 van het Strafwetboek, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer één of meer van voornoemde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;

3° doet de jeugdrechtbank onder dezelfde voorwaarden uitspraak over de vordering tot het uit handen geven ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die een feit, dat als misdadig wordt gekwalificeerd en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar opsluiting, heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en eerst wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Federale tekst

Art. 50. § 1. De jeugdrechtbank treft alle maatregelen en doet het onderzoek verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van de betrokkene en het milieu waarin hij wordt grootgebracht, te kennen en om uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn. Zij kan een maatschappelijk onderzoek doen verrichten, door bemiddeling van de bevoegde sociale dienst, en de betrokkene aan een medisch-psychologisch onderzoek onderwerpen, indien zij het haar meegedeelde dossier niet voldoende acht. Indien de jeugdrechtbank een maatschappelijk onderzoek doet verrichten, kan zij, behoudens in spoedeisende gevallen, haar beslissing eerst nemen of wijzigen, na kennis genomen te hebben van het advies van de bevoegde sociale dienst, tenzij dit advies haar niet bereikt binnen de door haar bepaalde termijn, die niet meer dan vijfenzeventig dagen mag bedragen. Onverminderd artikel 36*bis*, kan de jeugdrechtbank de zaak onder de in artikel 38 bepaalde voorwaarden eerst uit handen geven na de in het tweede lid bedoelde maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken te hebben doen verrichten.

§ 2. Evenwel, 1° kan de jeugdrechtbank de zaak uit handen geven zonder over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek te beschikken, wanneer zij constateert dat de betrokkene zich aan dit onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;

2° le tribunal de la jeunesse statue sur la demande de dessaisissement dans les quinze jours de la citation, sans devoir faire procéder à une étude sociale et sans devoir demander un examen médico-psychologique, lorsqu'une mesure a déjà été prise par jugement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans en raison d'un ou plusieurs faits visés aux articles 323, 373 à 378, 392 à 394, 401 et 468 à 476 du Code pénal, commis après l'âge de seize ans, et que cette personne est à nouveau poursuivie pour un ou plusieurs de ces faits commis postérieurement à la première condamnation. Les pièces de la procédure antérieure sont jointes à la nouvelle procédure;

3° le tribunal de la jeunesse statue dans les mêmes conditions sur la demande de dessaisissement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans qui a commis un fait qualifié crime punissable d'une peine supérieure à la réclusion de vingt ans, commis après l'âge de seize ans et qui n'est poursuivi qu'après qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Communauté française

Art. 52. Pendant la durée d'une procédure tendant à l'application d'une des mesures prévues au titre II, chapitre III, le tribunal de la jeunesse prend provisoirement à l'égard du mineur les mesures de garde nécessaires. Il peut, soit le laisser chez les personnes qui en ont la garde et le soumettre, le cas échéant, à la surveillance prévue à l'article 37, § 2, 2°, soit prendre provisoirement une des mesures prévues à l'article 37, § 2, 3° et 4° et 37, § 3, 2°.

2° le tribunal de la jeunesse statue sur la demande de dessaisissement dans les quinze jours de la citation, sans devoir faire procéder à une étude sociale et sans devoir demander un examen médico-psychologique, lorsqu'une mesure a déjà été prise par jugement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans en raison d'un ou plusieurs faits visés aux articles 323, 373 à 378, 392 à 394, 401 et 468 à 476 du Code pénal, commis après l'âge de seize ans, et que cette personne est à nouveau poursuivie pour un ou plusieurs de ces faits commis postérieurement à la première condamnation. Les pièces de la procédure antérieure sont jointes à la nouvelle procédure;

3° le tribunal de la jeunesse statue dans les mêmes conditions sur la demande de dessaisissement à l'égard d'une personne de moins de dix-huit ans qui a commis un fait qualifié crime punissable d'une peine supérieure à la réclusion de vingt ans, commis après l'âge de seize ans et qui n'est poursuivi qu'après qu'il ait atteint l'âge de dix-huit ans.

Communauté française

Art. 52. Pendant la durée d'une procédure tendant à l'application d'une des mesures prévues au titre II, chapitre III, le tribunal de la jeunesse prend provisoirement à l'égard du mineur les mesures de garde nécessaires. Il peut, soit le laisser chez les personnes qui en ont la garde et le soumettre, le cas échéant, à la surveillance prévue à l'article 37, § 2, 2° **et § 2bis¹⁰**, soit prendre provisoirement une des mesures prévues à l'article 37, § 2, 3° et 4°, 37, § 2bis¹¹ et 37, § 3, 2°.

Le juge de la jeunesse ne peut faire application de l'article 37, § 2bis, point 2°, à l'égard d'un mineur que si celui-ci a reconnu la matérialité du fait qualifié infraction dont il est soupçonné, et marque son accord quant à cette mesure.

Le placement provisoire en régime éducatif fermé, prévu à l'article 37, § 2, point 4°, ne peut être prescrit que si :

1° le fait qualifié infraction dont le mineur est soupçonné, est de nature à entraîner un emprisonnement correctionnel principal d'un an ou une peine plus grave ;

2° il existe des indices de culpabilité sérieux à l'égard du mineur ;

¹⁰ Art. 7

¹¹ Art. 8

2° spreekt de jeugdrechtbank zich uit over de vordering tot uit handen geven uiterlijk vijftien dagen na de dagvaarding, zonder een maatschappelijk onderzoek te moeten laten uitvoeren en zonder een medisch-psychologisch onderzoek te moeten vragen, indien er al een vonnis bestaat dat in een maatregel voorziet ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die één of meer feiten heeft gepleegd als bedoeld in de artikelen 323, 373 tot 378, 392 tot 394, 401 en 468 tot 476 van het Strafwetboek, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer één of meer van voornoemde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;

3° doet de jeugdrechtbank onder dezelfde voorwaarden uitspraak over de vordering tot het uit handen geven ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die een feit, dat als misdadig wordt gekwalificeerd en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar [opsluiting], heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en eerst wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Franse Gemeenschap

Art. 52. Gedurende een rechtspleging strekkende tot de toepassing van een der maatregelen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, neemt de jeugdrechtbank voorlopig ten aanzien van de minderjarige de nodige maatregelen van bewaring. Zij kan ofwel de minderjarige laten bij degenen die hem onder hun bewaring hebben en hem gebeurlijk onder het in artikel 37, § 2, 2° bedoelde toezicht stellen ofwel voorlopig een van de in artikel 37, § 2, 3° en 4° en 37, § 3, 2° bedoelde maatregelen nemen.

2° spreekt de jeugdrechtbank zich uit over de vordering tot uit handen geven uiterlijk vijftien dagen na de dagvaarding, zonder een maatschappelijk onderzoek te moeten laten uitvoeren en zonder een medisch-psychologisch onderzoek te moeten vragen, indien er al een vonnis bestaat dat in een maatregel voorziet ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die één of meer feiten heeft gepleegd als bedoeld in de artikelen 323, 373 tot 378, 392 tot 394, 401 en 468 tot 476 van het Strafwetboek, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer één of meer van voornoemde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;

3° doet de jeugdrechtbank onder dezelfde voorwaarden uitspraak over de vordering tot het uit handen geven ten opzichte van een persoon beneden de achttien jaar die een feit, dat als misdadig wordt gekwalificeerd en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar [opsluiting], heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en eerst wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Franse Gemeenschap

Art. 52. Gedurende een rechtspleging strekkende tot de toepassing van een der maatregelen bedoeld in titel II, hoofdstuk III, neemt de jeugdrechtbank voorlopig ten aanzien van de minderjarige de nodige maatregelen van bewaring. Zij kan ofwel de minderjarige laten bij degenen die hem onder hun bewaring hebben en hem gebeurlijk onder het in artikel 37, § 2, 2° en § 2bis¹⁰ bedoelde toezicht stellen ofwel voorlopig een van de in artikel [37, § 2, 3° en 4°, 37, § 2bis¹¹ en 37, § 3, 2° bedoelde maatregelen nemen.

De jeugdrechter mag ten aanzien van een minderjarige aan artikel 37, § 2bis, 2°, alleen toepassing verlenen als de betrokkene de materialiteit heeft erkend van het als misdrijf omschreven feit waarvan hij wordt verdacht en als hij met die maatregel instemt.

De voorlopige plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling zoals bedoeld in artikel 37, § 2, 4°, kan slechts worden toegepast indien

1° het als misdrijf omschreven feit waarvan de minderjarige wordt verdacht strafbaar is met een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar of met een zwaardere straf;

2° er ten aanzien van de minderjarige ernstige aanwijzingen van schuld bestaan;

¹⁰ Art. 8

¹¹ Art. 8

Lorsque le tribunal de la jeunesse prend provisoirement une des mesures prévues à l'article 37, § 2, 4°, à l'égard d'une personne ayant commis un fait qualifié infraction, il peut, pour les nécessités de l'information ou de l'instruction et pour un délai renouvelable de trente jours au plus, interdire au jeune par décision motivée de communiquer librement avec les personnes nommément désignées, autres que son avocat. Lorsque le tribunal de la jeunesse est saisi du cas d'une personne ayant commis avant l'âge de dix-huit ans un fait qualifié infraction, il peut, même si la réquisition du ministère public est postérieure à la date à laquelle cette personne a atteint l'âge de dix-huit ans, ordonner ou maintenir des mesures provisoires jusqu'à que l'intéressé ait atteint l'âge de vingt ans. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie.

Art. 55. Lorsqu'une affaire visée au titre II, chapitre III, est portée devant le tribunal de la jeunesse, les parties et leur avocat sont informés du dépôt au greffe du dossier dont ils peuvent prendre connaissance à partir de la notification de la citation. Les parties et leur avocat peuvent également prendre connaissance du dossier lorsque le ministère public requiert une mesure visée aux articles 52 et 53, ainsi que durant le délai d'appel des ordonnances imposant de telles mesures. Toutefois, les pièces concernant la personnalité de l'intéressé et le milieu où il vit ne peuvent être communiquées ni à l'intéressé ni à la partie civile. Le dossier complet, y compris ces pièces, doit être mis à la disposition de l'avocat de l'intéressé lorsque ce dernier est partie au procès.

3° il y a absolue nécessité pour la sécurité publique ;

4° il existe de sérieuses raisons de craindre que le mineur, s'il était remis en liberté commette de nouveaux faits qualifiés crimes ou délits, se soustraie à l'action de la justice, tente de faire disparaître des preuves ou entre en collusion avec des tiers.¹²

Lorsque le tribunal de la jeunesse prend provisoirement une des mesures prévues à l'article 37, § 2, 4°, à l'égard d'une personne ayant commis un fait qualifié infraction, il peut, pour les nécessités de l'information ou de l'instruction et pour un délai renouvelable de trente jours au plus, interdire au jeune par décision motivée de communiquer librement avec les personnes nommément désignées, autres que son avocat. Lorsque le tribunal de la jeunesse est saisi du cas d'une personne ayant commis avant l'âge de dix-huit ans un fait qualifié infraction, il peut, même si la réquisition du ministère public est postérieure à la date à laquelle cette personne a atteint l'âge de dix-huit ans, ordonner ou maintenir des mesures provisoires jusqu'à que l'intéressé ait atteint l'âge de vingt ans. Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux enfants de personnes dont la déchéance de l'autorité parentale est poursuivie.

Art. 55. Lorsqu'une affaire visée au titre II, chapitre III, est portée devant le tribunal de la jeunesse, les parties et leur avocat sont informés du dépôt au greffe du dossier dont ils peuvent prendre connaissance à partir de la notification de la citation. Les parties et leur avocat peuvent également prendre connaissance du dossier lorsque le ministère public requiert une mesure visée aux articles 52 et 53, ainsi que durant le délai d'appel des ordonnances imposant de telles mesures.

Toutefois, sous réserve de l'application de l'alinéa 4, les pièces concernant la personnalité de l'intéressé et le milieu où il vit, ne peuvent être communiquées ni à l'intéressé ni à la partie civile. Le dossier complet, y compris ces pièces, doit être mis à la disposition de l'avocat de l'intéressé lorsque ce dernier est partie au procès. Lorsque le juge de

¹² Art. 8

Wanneer de jeugdrechtbank ten aanzien van een persoon die een als misdrijf gekwalificeerd feit heeft gepleegd, voorlopig een van de maatregelen neemt bedoeld in artikel 37, § 2, 4°, kan zij, omwille van de noodwendigheden van het opsporingsonderzoek of van het gerechtelijk onderzoek en voor een hernieuwbare termijn van maximum dertig dagen, bij gemotiveerde beslissing de jongere vrij verkeer verbieden met de personen die zij bij naam aanwijst, zijn advocaat uitgezonderd. Wanneer bij de jeugdrechtbank de zaak aanhangig is van een persoon die vóór de leeftijd van achttien jaar een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, kan zij, zelfs indien de vordering van het openbaar ministerie wordt ingesteld nadat deze persoon de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, voorlopige maatregelen opleggen of handhaven die uiterlijk kunnen duren tot de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt.]] [De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de kinderen van personen wier ontzetting van het ouderlijk gezag wordt vervolgd.

Art. 55. Wanneer een zaak als bedoeld in titel II, hoofdstuk III, bij de jeugdrechtbank aanhangig is gemaakt, wordt aan de partijen en aan hun advocaat kennis gegeven van de neerlegging van het dossier ter griffie waar ze er vanaf het ogenblik van de betekening van de dagvaarding inzage kunnen van nemen. De partijen en hun advocaat kunnen eveneens kennis nemen van het dossier wanneer het openbaar ministerie het opleggen van een maatregel bedoeld in de artikelen 52 en 53 vordert, alsmede gedurende de termijn voor het instellen van hoger beroep tegen de beschikkingen waarbij zulke maatregelen worden opgelegd.

De stukken die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokkene en op het milieu waarin hij leeft, mogen echter noch aan hem noch aan de burgerlijke partij medegedeeld worden. Het volledig dossier, die stukken inbegrepen, moet ter beschikking gesteld worden van de advocaat van de betrokkene wanneer deze laatste partij is in het geding.

3° zulks met het oog op de openbare veiligheid absoluut noodzakelijk is;

4° indien er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat de in vrijheid gelaten minderjarige nieuwe als misdaden of wanbedrijven omschreven feiten zou plegen, zich aan het optreden van het gerecht zou onttrekken, bewijzen zou pogen te laten verdwijnen of zich zou verstaan met derden¹².

Wanneer de jeugdrechtbank ten aanzien van een persoon die een als misdrijf gekwalificeerd feit heeft gepleegd, voorlopig een van de maatregelen neemt bedoeld in artikel 37, § 2, 4°, kan zij, omwille van de noodwendigheden van het opsporingsonderzoek of van het gerechtelijk onderzoek en voor een hernieuwbare termijn van maximum dertig dagen, bij gemotiveerde beslissing de jongere vrij verkeer verbieden met de personen die zij bij naam aanwijst, zijn advocaat uitgezonderd. Wanneer bij de jeugdrechtbank de zaak aanhangig is van een persoon die vóór de leeftijd van achttien jaar een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, kan zij, zelfs indien de vordering van het openbaar ministerie wordt ingesteld nadat deze persoon de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, voorlopige maatregelen opleggen of handhaven die uiterlijk kunnen duren tot de betrokkene de leeftijd van twintig jaar heeft bereikt. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de kinderen van personen wier ontzetting van het ouderlijk gezag wordt vervolgd.

Art. 55. Wanneer een zaak als bedoeld in titel II, hoofdstuk III, bij de jeugdrechtbank aanhangig is gemaakt, wordt aan de partijen en aan hun advocaat kennis gegeven van de neerlegging van het dossier ter griffie waar ze er vanaf het ogenblik van de betekening van de dagvaarding inzage kunnen van nemen. De partijen en hun advocaat kunnen eveneens kennis nemen van het dossier wanneer het openbaar ministerie het opleggen van een maatregel bedoeld in de artikelen 52 en 53 vordert, alsmede gedurende de termijn voor het instellen van hoger beroep tegen de beschikkingen waarbij zulke maatregelen worden opgelegd.

Onder voorbehoud van de toepassing van het vierde lid, mogen de stukken die betrekking hebben op de persoonlijkheid van de betrokkene en op het milieu waarin hij leeft, echter noch aan hem noch aan de burgerlijke partij medegedeeld worden. Het volledig dossier, die stukken inbegrepen, moet ter beschikking gesteld worden van de advo-

¹² Art. 8

la jeunesse estime que la communication d'une partie de ce rapport est nécessaire à la préservation des droits de la partie civile, il peut, par ordonnance motivée, notifiée à l'avocat du mineur, à ses père et mère, à son tuteur ou aux personnes qui en ont la charge, et au ministère public, autoriser l'avocat de la partie civile à prendre connaissance de la partie du rapport au qu'il désigne, à moins que cette communication en soit de nature à nuire aux intérêts du mineur¹³.

¹³ Art. 9

caat van de betrokkene wanneer deze laatste partij is in het geding. Als de jeugdrechter van oordeel is dat de mededeling van een gedeelte van dat verslag noodzakelijk is voor de vrijwaring van de rechten van de burgerlijke partij, mag hij via een met redenen omklede beschikking, die ter kennis wordt gebracht van de advocaat van de minderjarige, diens vader en moeder, voogd of de personen die hem ten laste hebben en van het openbaar ministerie, de advocaat van de burgerlijke partij toestaan kennis te nemen van het gedeelte van het verslag dat hij aanwijst, tenzij die mededeling de belangen van de minderjarige zou kunnen schaden.¹³

¹³ Art. 9